

JaSeSoy

JOURNAL

2/2016

*Taidepäiväkoti
Konsti Pohjoismaiden
ensimmäiseksi
Orff-päiväkodiksi*

*Kaikkien
aikojen suurin
Maailmankylä
kokoontui*

JaSeSoy ry

JOURNAL

Sisältö 2/2016

s.15

s.16

s.23

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan kynästä
- 5 Lähikuvassa Vuokko Rajala Nyvelius
- 10 Seniorien rytmiryhmä
- 14 International Orff-Schulwerk Forum Salzburg
- 15 Taidepäiväkotien Konsti Pohjoismaiden ensimmäiseksi Orff-päiväkodiksi
- 16 Rakkaudella tehtävää työtä
- 18 Tunnelmia Orff-kurssilta
- 21 Blue is the sea -teemakurssi
- 25 Kaikkien aikojen suurin Maailmankylä kokoontui Keurusselällä
- 30 Albumi
- 32 Ollaanko tuttuja jo?
- 34 Greetings from AOSA!
- 35 JaSeSoy Juornal
- 36 JaSeSoy nuotintaa
- 38 Rytmi 2017
- 39 Rytmi 2017 kouluttajat
- 40 JaSeSoy ry

JULKAISIJA

JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry
Orff-Schulwerk Association of Finland

PÄÄTOIMITTAJA

Kirsi Hyypä

TOIMITUS

Kirsi Hyypä, Tiina Keisanen, Laura Vainio

ULKOASU

Minna Silvennoinen

VALOKUVAT

JaSeSoy ry

ISSN

1238-9242

PAINO

Kirje- ja lomakepaina, Järvenpää

Pääkirjoitus

KIRSI HYYPPÄ

Kohtaamisia ja onnenhetkiä!

LEHTI TUO TUULAHDUKSEN ja terveiset kesän musiikkikursseilta, jotka suorastaan pursusivat innostunutta energiaa. JaSeSoy ry:n kurssit ovat suosittuja, ne ovat kansainvälisyyneet ja kokoavat ihmisiä ympäri maailmaa, siitä huimin esimerkki lienee Maailmankylän runsas osallistujajoukko Keuruulla. Lehden sivuille mahtuu mukaan monenlaisia koskettavia kohtaamisia mutta myös haikeita jäähyväisiä.

Lähikuvassa -sarjan haastattelussa **Tiina Keisanen** esittelee musiikki- ja liikuntapedagogi **Vuokko Rajala Nyveliuksen**, joka ainoana suomalaisena opiskeli 70-luvulla neljä vuotta kestävän perustutkinnon Orff-Instituutissa Salzburgissa. Vuokko on myös mukana pohjoismaisessa Nordic Light -projektissa, joka kerää pohjoismaista aineistoa musiikkikasvattajien käyttöön.

Jade Aulos kertoo puolestaan opiskeluaikoina Lahden ammattikorkeakouluun tekemästään opinnäytetyöstä Seniorien rytmiryhmä - Orff-pedagogiikan käyttö ikäihmisten musiikkikasvatuksessa. Orff-pedagogiikalla on paljon tarjottavaa ikäihmisille. Se tuo innokkuutta, jännitystä ja monipuolisuutta mm. vanhoihin ja tuttuihin lauluihin.

Vuosittain Orff -yhdistykset ja yhteistyökoulut ympäri maailman kokoontuvat keskustelemaan musiikinopetuksen ajankohtaisista aiheista Orff-Instituuttiin Salzburgiin. **Juuli Kammonen, Juuso Kauppinen ja Heli Raatikainen** olivat edustajamme tänä vuonna Salzburgissa ja kertovat kuulumi- sia kokouksesta. He ottivat ilolla ja ylpeinä vastaan Taidepäiväkotia Konstin valinnan yhteistyökouluksi.

Taidepäiväkotia Konsti on siis ensimmäinen Orff-koulujen verkostoon valittu pohjoismainen päiväkotia. Upea saavutus, onneksi olkoon! Konstin työntekijät **Tanja Vihunen ja Minna Hakala** kertovat jutussaan Keravalaisen taidepäiväkotia Konstin toiminnasta.

Kurssiterveiset Loppiksesta tuo **Kirsimari Pohjanheimo** jutullaan Rakkaudella tehtävää työtä. Orff-kurssien mahtavaa tunnelmaa tallensivat stipendiaatit **Arja Paju** ja **Sulo Uusilehto**. Blue is the Sea -kurssin virkistävät ja innostavat terveiset tuovat **Laura Vainio** ja **Kirsi Hyypä**. Ainutlaatui- nen Maailmankylä Keuruulla oli yhtä musiikin juhlaa. Laura Vainio kertoo millaista oli olla mukana kaikkien aikojen suurimmassa Maailmankylässä. Kurssilla mukana ollut **Adam Schraft** kertoo San Franciscon opiskelijoiden jälleennäkemisestä Maailmankylän yhteydessä ja Wild Card -stipendin saaja **Brian Maxwell** kirjoittaa kurssikokemukisistaan Maailmankylässä.

Ollaanko tuttuja -palstalla esittäytyy varhaiskasvattaja ja laulupedagogi **Kirsi Järvelä** ja AOSAn terveiset merten takaa tuo puheenjohtaja **Carrie Barnette**.

Oma kymmenen vuoden hallituskauteni on kohta historiaa. Nämä ovat olleet fantastiset vuodet, joita on leimannut suuri innostus ja intohimo musiikin opettamiseen ja halu viedä Orff- pedagogisia ajatuksia eteenpäin. Journal on uudistanut ilmettään ja tuonut tärkeää näkyvyyttä yhdistykselle.

Sydämellinen kiitokseni kaikille teille hyvät lukijat, upea Journal-tiimi ja kaikki lehteä kirjoituksillaan avustaneet henkilöt!

Puheenjohtajan kynästä

JUUSO KAUPPINEN

Hyvät jasesoilaiset, rakas suuri Orff-perheeni!

TÄMÄ ON VIIMEINEN KIRJOITUKSENI puheenjohtajana, koska luovuin hallituspaikastani Syyskokouksessa. Parikymmenvuotinen pesti yhdistyksen hallituksessa jäsenenä, varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana on ohi vuoden vaihtuessa. Nämä vuosikymmenet ovat olleet aivan upea jakso elämässäni. Nyt on aika jatkaa matkaa, sekä minun että yhdistyksen.

Millainen olisi minun elämäni, ellen olisi kuullut Harri ”Haase” Setälän kertovan Mustasaaren kirjastolla Orff-pedagogiasta joskus vuonna 1989? Millaista elämää eläisin nyt, ellen olisi lähtenyt kursseille Oriveden opistolle? Mitä olen oppinut, mitä olen löytänyt?

Usko, että musiikki on ihmeiden tekemistä varten. Musiikki on mahdollisuus. Musiikki voi muuttaa ihmisen elämää monella tavoin. Kuinka monen muusikon olenkaan kuullut kertovan, miten musiikki pelasti heidän elämänsä.

Ole nöyrä. Myönnä, että et osaa kaikkea, etkä voikaan osata. Ihminen on ymmärtänyt muusikkouden väärin, mikäli luulee olevansa valmis. Koskaan ei voi olla valmis kokonaan. Aina voin oppia vielä lisää – ja se on sitä, mitä kutsutaan elinikäiseksi oppimiseksi.

Yritä opetella tuntemaan itsesi: hyväksy vajavaisuutesi ja yritä ymmärtää omia heikkouksiasi. Kaikilla meillä on haavamme, ja heijastamme ympäristöömme sisintämme. Eheämpi kasvattaja onnistuu työssään paremmin. Eheämpänä ihmisen ei tarvitse päteä ja pönkittää itsetuntoaan jatkuvasti. Kannattaa yrittää olla helpompi lähimmäinen ja työ-kaveri.

Tavoittele hyvää elämää. Kun voit itse hyvin, jaksat paremmin kohdata kaikki ihmiset elämässäsi.

Mieti, mikä on lapsen tai nuoren etu: malta joustaa etukäteissuunnitelmistasi ja pysähtyä musatuokiossa keskustelemaan vaikka kiusaamisesta, kun todella on sen aika.

Ole ystävällinen ja lämmin toisille ihmisille (kiitos esimerkistäsi Soili Perkiö).

Heittäydy ja uskalla! (kiitos esimerkistäsi Haase Setälä).

Ole analyyttinen (kiitos esimerkistäsi Ilkka Salovaara).

Usko, että musiikki todella kuuluu kaikille, musiikilla on merkitys jokaiselle. (kiitos esimerkistäsi Markku Kaikko-

nen).

Mitä muuta olen löytänyt? Vastaan kertomalla jotakin minulle tärkeää. Vuosia sitten eräällä World Village -kursilla vietti viimeistä yötä kylmässä saunassa uikkareissa istuen parikymmentä ihmistä Yhdysvalloista, Suomesta, Turkista, Italiasta ja Itävallasta. Lauteilla puhuimme eri kulttuurien tervehtimistavoista.

Eräs suomalainen nainen sai poskisuudelmademon ja oli poistumassa nukkumaan. Minulle tuli vastustamaton halu myös saada antaa poskisuudelma tuolle Orff-ystävälleni. Sillä hetkellä jotakin erityistä tapahtui: tuossa kylmässä saunassa, kansainvälisen Orff-perheeni keskellä, tajusin tuon naisen olevan aivan erityinen ihminen juuri minulle. Kuukauden päästä olimme ensitreffeillä, ja siitä lähtien olen ollut hyvin onnellinen mies.

Voisinko itse sanoa eläväni hyvää elämää, ellen olisi löytänyt Orff-pedagogiaa? Tuskinpa!

Olen hyvin onnellinen kaikista vuosistani hallituslaisena ja tiimiläisenä, kuvaajana ja roudarina. Siksi haluan sydämestäni kiittää kaikkia nykyisiä ja entisiä hallitustovereitani, tiimiläisiä, sihteereitä, rahastonhoitajia, varapuheenjohtajia ja puheenjohtajia vuosien varrelta upeasta yhteistyöstä. Haluan kiittää kaikkia huippulahjakkaita kouluttajia siitä, että olen saanut tehdä työtä kanssanne ja oppia teiltä pedagogina ja ihmisenä.

Erityisesti haluan kiittää koko suurta Orff-perhettäni, kaikkia jasesoilaisia, tuesta ja kannustuksesta, lukuisista kauniista sanoista, mitä olen vuosikymmenten aikana teiltä saanut!

Orff-Schulwerkin peruspilarit, taiteellisuus, pedagogisuus ja humanisuus (Wolfgang Hartmann), ovat ne asiat, jotka kaikessa toiminnassamme Orff-yhdistyksenä pitäisi näkyä. Aina ja kaikessa. Älkäämme unohtako niitä!

Kiitollisena,

Juuso

P.S. I DO believe in magic of Finnish sauna!

Lähikuvassa Vuokko Rajala Nyvelius

TIINA KEISANEN

Vuokko Rajala Nyvelius on musiikki- ja liikuntapedagogi, jolla on ollut taito löytää oma polkunsä. Ainoana suomalaisena Vuokko on suorittanut Orff-Instituutin neljä vuotta kestävä perustutkinnon Salzburgissa Itävallassa. Suomen työvuosien jälkeen suurimman osan työurastaan Vuokko on tehnyt Tukholmassa. Viime aikoina hän on ollut mukana Nordic Lights -projektissa, jonka tarkoituksena on kerätä ja tehdä tunnetuksi pohjoismaista alkuperää olevaa aineistoa musiikkikasvattajien käyttöön. Vuokko Rajala Nyveliuksen nimellä kirjoitettuna voi myös löytää vapaamuotoisia liikuntaleikkejä sisältävän kirjan nimeltä Kuuntele tuulta.

Nordic Lights -hankkeen edustaja Ruotsista

Soili Perkiö kertoo tavanneensa Vuokko Rajala Nyveliuksen ensimmäistä kertaa Oriveden opistolla, jonne Soili nuorena Akatemian opiskelija oli mennyt kesäkurssille. Salzburgista saapunut Vuokko Rajala toimi kurssin opettajana yhdessä Maija Simojoen ja Ritva Olanrannan kanssa. Myöhempien vuosien aikana, kun Soili vieraili Orff-Instituutissa, hän kertoo saaneensa usein vastata kysymykseen: "Do You know Vuokko, the Finnish girl who studied here?"

Kun Nordic Lights -hankkeeseen haettiin musiikkikasvattajia eri Pohjoismaista, Soili kuuli Vuokon asuvan Tukholmassa. Hankkeen "äitinä" Soili otti Vuokkoon yhteyttä ja pyysi häntä mukaan Ruotsin edustajaksi. Vuokko ker-

too, että prosessi ja siihen alkuun pääseminen ei kuitenkaan ollut mutkatonta Ruotsissa, jossa Orff-pedagogiikka ei ole tunnettua, kuten Suomessa. Vuokon mukaan syynä on se, että Ruotsin opettajat eivät käy Orff-kursseilla Salzburgissa, eivätkä muuallakaan. Näin ollen innostusta asiaan ei ole päässyt maassa syntymään.

- Olin juuri jäämässä pois työelämästä, enkä heti löytänyt ketään, joka olisi opiskellut tämän tyyppistä musiikkikasvatusta ja kenen kanssa olisin voinut jakaa tehtävää. Yritin etsiä yhteistyökumppania, mutta vaikutti siltä, että olin koko Ruotsin ainoa Orff-pedagogi.

Vuokko oli jo aloitellut yksin materiaalin valintaa, kun kumppaniksi löytyi henkilö, joka oli opiskellut rytmiikkaa, musiikkia ja historiallisia tansseja, kuten Vuokko itsekin. Tästä lähti yhteistyö luontevasti käyntiin ja kaksikko

on valinnut hankkeeseen kaksi ruotsalaista kansanlaulua, kaksi kansantanssia ja yhden lorun. Ne ovat nyt mukana Nordic Lights -Ruotsin osiossa.

Musiikki ja tanssi vetävät puoleensa

Vuokon tie musiikki- ja liikuntapedagogiksi on vaatinut suurta sinnikkyyttä ja sisäistä intoa. Vuokon lapsuuden perheessä ei ollut muusikoita, mutta äiti lauloi ja kannusti musiikkiopintoihin. Suomessa ei 1960-luvun alkupuolella ollut taidepainotteisia kouluja, eikä ulkomaille lähdetty opiskelemaan kovin yleisesti, mutta musiikki ja tanssi vetivät Vuokkoa puoleensa ulkomaille asti.

- Olen aina halunnut laulaa ja tanssia ja tehdä työtä musiikin ja liikunnan kanssa. Siksi hakeuduin niiden pariin.

Vuokko kävi seitsemän ensimmäistä luokkaa Steinerkoulua, jossa opiskeluun kuului nokkahuilun soitto ja eurytmia. Hän soitti pianoa ja harrasti lukioaikana klassisen kitaran soittoa Helsingin Konservatoriossa. Lukion jälkeen Varalan urheiluopistosta löytyi rytmikkaseminaari, jossa rytmikan lisäksi opiskeltiin liikuntaa ja liikunnanohjausta. Vuokko suoritti liikunnanohjaajakurssin ja into työskennellä musiikin ja liikunnan saralla vahvistui

entisestään. Hän päätti hakeutua ulkomaille opiskelemaan rytmikkaa.

- Lähdin Saksaan, koska olin kuulut, että siellä on mahdollisuus opiskella rytmikkaa, eli yhdistettyä musiikin ja liikunnan opetusta. Tämä ei vielä ollut mahdollista 1960–1970 -lukujen vaihteen Suomessa.

Saksassa Vuokko opiskeli ensin Marburgin yliopistossa kasvatustiedettä, musiikkitiedettä ja sosiologiaa ja sai elinikäisen kipinän kansainvälisiin kansantansseihin osallistuttuaan liikunnan viikonloppuseminaareihin, joissa tanssittiin mm. kreikkalaisia tansseja.

- Marburgissa kuulin Orff-Instituutista, ja että sinne kannattaisi mennä. Sinne pyrin ja syksyllä 1972 pääsin Orff-Instituuttiin. Opiskelu kesti neljä vuotta ja koko tämän ajan olin ainoa suomalainen siellä.

Orff-ryhmä harjoittelee Nordic Lights -materiaalia Vuokon ohjauksessa Carl Orffin kotitalolla. Kuva: Soili Perkiö

Edelleenkin Vuokko on ainut suomalainen joka on käynyt Orff-Instituutin pitkän peruskoulutuksen. Instituutissa oli tuolloin myös kaksivuotisia täydennyskoulutuksia ja vuoden pituisia kansainvälisiä koulutuksia, joihin pääsyvaatimuksena oli jokin aiempi peruskoulutus.

Orffin opissa ja muidenkin

Orff-Instituuttiin päässeet saivat valita opiskelujensa painotukseksi joko musiikin tai liikunnan ja tanssin. Vuokko valitsi jälkimmäisen. **Barbara Haselbach**, joka yhä vaikuttaa Orff-maail-

Nordic Lights lyhyesti

NORDIC LIGHTS on yhteispohjoismainen projekti. Sen tarkoitus on tuoda esiin Pohjoismaiden omaa kulttuuriperintöä ja siitä kumpuavaa aineistoa kaikkien musiikkikasvattajien käyttöön ympäri maailman. Projektissa mukana ovat: Suomi, Ruotsi, Norja, Tanska, Islanti, Färsaaret ja Grönlanti. Jokaisella maalla on oma edustajansa toimituskunnassa, jonka ydintiimi on Suomesta ja Islannista. Kustakin maasta kerätään tietty määrä esimerkiksi loruja, lauluja, tansseja tai tarinoita. Aineisto testataan eri käyttäjäryhmillä ja julkaistaan vide-

oineen sekä englanninkielisine käännöksineen ”Web-kirjana” vuonna 2017. Julkaisuun pääsemisen edellytyksenä on, että aineistoa voidaan käsitellä mahdollisimman monipuolisesti Orff-työtapoja käyttäen. Nordic Lights -idea sai alkunsa eräänä kesänä Soili Perkiön ja **Elisa Seppäsen** ollessa Salzburgin Orff-Forumissa, maailman Orff-pedagogien vuosittaisessa tapaamisessa.

Nordic Lights -ryhmä Carl Orffin kodin pihalla. Suomen edustajina ryhmässä hankkeen alkuunpanijat Soili Perkiö ja Elisa Seppänen. Kuva: Pekka Sepänen

massa, opetti liikeimprovisointia, historiallisia tansseja sekä kansantansseja ja koreografioiden tekemistä. Ne olivat mieluisia jo aiemmin kansantansseihin ihastuneelle opiskelijalla. Vuokko matkasi välillä myös Müncheniin viikonloppukursseille balkanilaisia tansseja oppimaan. Rehtorina Instituutissa toimi **Herman Regner**. Hän opetti yhteissoittoa ja myös improvisointia.

Tärkeä oppiaine koulutuksessa oli puheilmaisuus, jonka yhtenä opettajana toimi **Carl Orffin** tytär **Godela Orff**. Välillä itse Carl Orff vieraili paikan päällä. Orffin vierailut olivat hyvin värikkäitä ja mieleenpainuvia.

- Muistan, miten Orff oli näyttämöllä ja luki meille opiskelijoille ja opettajille monologina omia musiikkinäytelmiään. Hänellä oli hyvin elävä tapa esittää niitä. Hän oli erittäin suurielinen ja osasi äänellään tuoda esiin teoksen sisältöä säestäen samalla puhuttaan pöytään rumuttamalla tai muilla äänillä.

Tässä yhteydessä Vuokko kertoo ymmärtäneensä konkreettisesti, miten lorut, riimit ja ilmaisu kuuluvat läheisesti sekä musiikkiin että liikuntakasvatukseen.

- Puheopetus on yksi Orff-pedagogiikan päälinjoista, joita on kolme: puheopetus, musiikinopetus ja liikunnanopetus. Nämä kaikki kietoutuvat toisiinsa.

Suomessa on tuttu käsite Orff-prosessipyörä, mutta Vuokko kertoo, että siitä ei hänen aikanaan puhuttu Instituutissa. Vuokon mielestä prosessipyörä on kuitenkin hyvä, kun välitetään asiaa toisille.

- Sen avulla ymmärtää hyvin edellä mainitut kolme pääasiaa, ja että proses-

si voidaan aloittaa mistä vaan. Lähtökohtana voi olla musiikki, tanssi tai laulu. Laulussa onkin jo sanat ja musiikki ja tarina.

Tärkeimpänä oppinaan Orff-Instituutista Vuokko pitää improvisointia.

- Opin, että musiikin luominen on hauskaa. Se ei välttämättä vaadi pitkiä opiskeluja, eikä sen kautta saavutettua teknistä osaamista. Musiikin tekemiseen voi päästä yksinkertaisin keinoin kuka tahansa. Tämä oppi oli minulle tärkeä, koska oma vahvuuteni oli liikunnassa ja silti pääsin kokemaan yhdessä musisoimisen ilon.

Orff-Instituutin jälkeen Vuokko jatkoi vielä tanssin opiskelua Ranskan Strassburgissa. Siellä opettajana oli **Rosalie Chladek**, Wienin Musiikkikorkeakoulun tanssiosaston johtaja, joka uransa aikana kehitti omaa nimeään kantavan liikuntajärjestelmän. Hänen tanssitaiteensa kuuluu ns. ilmaisutansseihin. Opiskelua kesti kolmen vuoden ajan, aina kolmen ja yhden viikon jaksoissa.

Kun Vuokko palasi Suomeen, hän työskenteli Helsingissä Käpylän musiikkiopistossa musiikkileikkikoulunopettajana, opetti kansainvälisiä kansantansseja työväenopistossa, veti kursseja aikuisille, lapsille, opiskelijoille, piti musiikkitunteja kehitysvammaisille ja toimi yhteistyössä **Inkeri Simola-Isakssonin** kanssa. Näihin aikoihin sijoittunee myös Vuokon ja Soilin ensimmäinen kohtaaminen.

Kuuntele tuulta!

Uusia tuulia Vuokon elämään tuli jälkeen 1980-luvun alussa, ja hän muutti Tukholmaan tavattuaan ruotsalaisen miehensä. Vuokon vanhemmat ja sisarukset olivat muuttaneet Ruotsiin jo aiemmin. Vuokko on harmissaan siitä, että Ruotsissa ei kouluikäisten ja sitä nuorempien lasten musiikkikasvatuk-

seen panosteta. Esimerkiksi vastaavaa musiikkileikkikoulutoimintaa kuin Suomessa, ei Tukholmassa ole. Tästä johtuen Vuokko hakeutui esikouluun lastentarhanopettajaksi.

- Päiväkodissa sain tehdä musiikkia, liikuntaa ja kuvallista ilmaisua lasten kanssa. Kuvallinen ilmaisu onkin vielä yksi ulottuvuus, jonka voi lisätä puheen, liikkeen ja musiikin lisäksi lasten luovuutta kehittäviin toimintatapoihin. Puhe, kuvallinen ilmaisu – kaikkea voi liittää musiikin kanssa yhteen.

Kirjassaan Kuuntele tuulta Vuokko on tuonut esiin edellä kuvaamaansa kokonaisvaltaista ja kasvatusta. Kirjan kattavana teemana ovat vuodenaajat ja niihin liittyvät leikit, joita ohjaaja ja lapset voivat yhdessä leikkiä ja kehittää. Kirjan kirjoittamisen ja kuvaami-

Orff-Instituutin suuressa liikuntasalissa Vuokko on viettänyt monet liikunta- ja tanssitunnit.

sen Vuokko toteutti ollessaan töissä suomalaisella esikoululuokalla Brysselissä. Siellä työskentelylle tarjoutui hyvät puitteet. Käytössä oli runsaasti erilaisia soittimia ja suuri sali. Mukaan saatiin myös valokuvaaja, ja osan kirjan kuvista Vuokko otti itse.

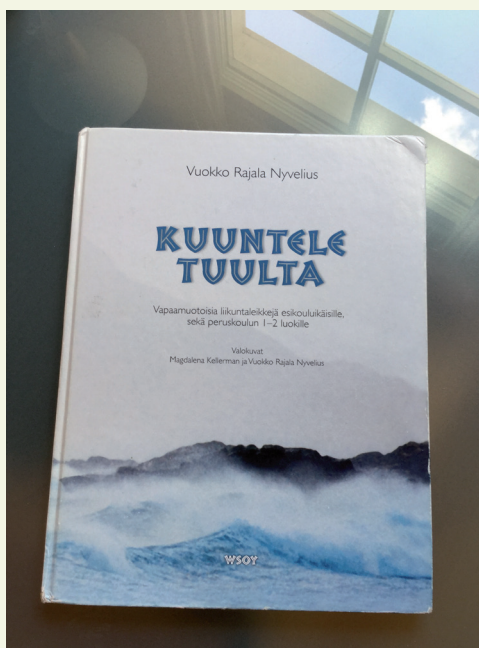
Kirjan kirjoittaminen oli ollut pitkään Vuokon haaveissa. Kuuntele tuulta -kirja syntyikin vähitellen vuosia kestäneen työn tuloksena. Toimiminen lasten kanssa ja toiminnan aikana yhdessä lasten kanssa syntyneet ideat loivat pohjaa kirjan syntymiselle.

- Olin pitkään leikkinyt tällaisia leikkejä lasten kanssa. Leikki yleensä lähti siitä, että olin valinnut jonkun sa-

dun tai aiheen luonnosta. Leikeissä oli paljon improvisoitua liikuntaa ja säästystä erilaisilla soittimilla. Usein leikissä syntyi ideoita, jotka jälkeenpäin kirjoitin muistiin, sillä niitä oli vaikea suunnitella etukäteen kovin tarkkaan. Lopputuloksena saattoi syntyä ikään kuin musiikkinäytelmä, jota harjoiteltiin kevätjuhliin ja esitettiin lasten vanhemmille. Näin kehitin toimintaa.

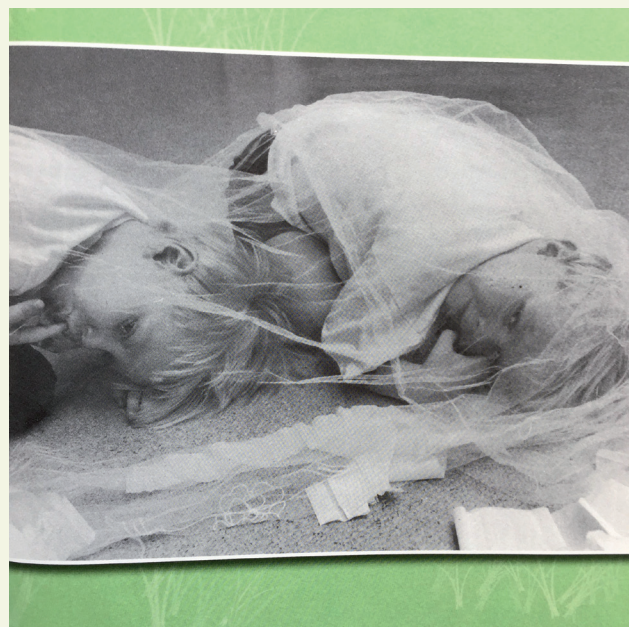
Kuuntele tuulta -kirjan leikit ja teemat sekä kuvaushetket Vuokko suunnitteli etukäteen aikaisemman kokemuksensa pohjalta. Vuoden-aikoja kuvaaviksi apuvälineiksi otettiin erivärisiä huiveja, styroxpalloja, puiden lehtiä ja tietenkin mukana oli musiikki ja soittimia. Vuokko kertoo, että Kuuntele tuulta -kirjaan oli luontevaa valita teemaksi suomalaiset vuodenajat, koska luonto on meidän elämää lähellä ja vuodenajat koskettavat kaikkia.

Muuttolinnut rannalla ja pilven alla.

Kivenä lumiharson suojassa.

Kuuntele tuulta. Vapaamuotoisia liikuntaleikkejä esikoulukäisille ja 1-2-luokkalaisille. Vuokon kirjassa on leikki-ideoiden ja -ohjeiden rinnalla elämyksellisiä kuvia, miten luonnossa koetut tapahtumat tulevat mukaan sisälle leikkeihin.

Sysäyksiä inspiraatioon

Opetuksen pitäisi Vuokon mielestä olla sellaista, että se antaa inspiraation luovuuteen ja oman itsen kehittämiseen ja löytämiseen. Kasvattajan tärkein tehtävä Vuokon mielestä onkin juuri inspiraation välittäminen. Tämä ei kuitenkaan tapahdu itsestään, vaan siihen pitää saada sysäyksiä.

- Se ei tule ilmasta. Se tulee leikkimisellä, kun leikkii liikunnalla, kun leikkii musiikilla, kun leikkii kuvallisella ilmaisulla. Leikkimisen kautta löytää hauskuuden tekemisessä ja keksii leikkiessään. Tehdessä tulee mieleen, että näin voi tehdä. Leikkiminen lasten kanssa on kokeilemista ja yhdessä löytämistä. Itse olen saanut aivan ihania kokemuksia lasten kanssa. Asioita voi olla vaikea keksiä pöydän ääressä, mutta kun leikkii lasten kanssa, ideat tulevat mieleen. Kun rakastan laulua, tanssimista ja leikkimistä, niin tämä on ollut paras mahdollinen ammatti minulle. Ammattileikkijä.

Yhdessä liikkuminen ja musisointi ovat Vuokon mielestä tärkeä kommu-

nikoinnin tapa pienten kanssa, koska puhetta ei välttämättä tarvita. Sama pätee myös erikielisten ihmisten kohtaamisessa.

- Joku ei ehkä halua puhua suuressa ryhmässä, mutta hän voi nauttia suuressa ryhmässä musisoinnista. Puhutaan äänien ja kehon kielillä ja siten luodaan yhteyttä toisiin.

Musiikin kieli yhdistää ja innostaa ihmisiä iästä, ajasta ja äidinkielestä riippumatta. Siihen liittyen sekä Vuokko että Soili Perkiö muistelevat Nordic Lights -toimituskunnan yhteistä koontumista Orffin kotitalolle. Ilmassa oli tuolloin erityistä inspiraation, yhteyden ja juhlan tuntua. Ryhmä oli testannut ja videoinut keräämänsä aineiston ja saanut pitkäaikaisen työn siltä osin päätökseen. Jo siinä oli aihetta juhlaan, mutta Vuokolla oli vielä muutakin.

- Saimme työemme valmiiksi ja osa meistä lähti käymään Orff-Instituutissa. Minulle käynti Instituutissa oli erittäin

Neljässäkymmenessä vuodessa Orff-Instituutin sisäänkäynti ei ollut muuttunut. Oven vieressä kansliassa istui edelleen sama nainen kuin Vuokon valmistuessa. Nordic Lights -ryhmän tullessa Instituuttiin nainen katsoi ulos ikkunasta, avasi sen ja kysyi saksankielellä: "Oletko sinä Vuokko?" Ei ollut muuttunut Vuokkokaan vuosien aikana.

"Minkään ei tarvitse olla vaikeaa.

Jokaiseen asiaan voi päästä kokeilemalla sisään."

(Vuokko Rajala Nyvelius)

jännittävää sillä hetkellä. Valmistuin nimittäin sieltä neljäkymmentä vuotta sitten!

Sysäyksiä inspiraation ja yhteyden eri aikakausien välillä kokivat myös muut mukana olleet. Siitä kertoo Soili Perkiö.

-Tulimme Orff-Instituuttiin suoraan Carl Orffin kotitalosta, jossa olimme juuri videoineet aineistoamme tulevia sukupolvia ja Orff-kasvattajia ajatellen. Kerroimme muille, mitä olimme tehneet, ja kaikki olivat innostuneita asiasta. Sitten meitä pyydettiin esittämään aikaansaannoksiamme sinne kokoon-tuneille opiskelijoille. Siinä oli hienoa historian havinaa ja yhteyttä tähän päivään - varsinkin, kun oli vielä Vuokon 40-vuotisvalmistumisjuhla! Siellä hän "the Finnish girl" opetti Orff-Instituutissa ruotsalaista kansantanssia näille nyky-Orff-opiskelijoille.

Nyt kun vakituinen työelämä on takanapäin ja Nordic Lights -tehtävät suoritettu, Vuokolla on entistä enemmän aikaa tanssille. Vuokko toimii Tukholmassa ohjaajana kansainvälisessä kansantanssiklubissa ja tanssii siellä itsekkin. Balkanilaiset tanssit vievät häntä kursseille eri puolille Eurooppaa saamaan uusia ideoita, inspiraatiota ja yhteyksiä. Juuri hiljattain hän oli Kreikassa Ikarian saarella tanssimassa. Huvittuneena Vuokko kertoo, että hän oli sielläkin kurssin ainoa suomalainen.

Kesät Vuokko viettää miehensä kanssa Keski-Suomessa, vehreiden ja viljavien peltöjen ympäröimänä. Talon Vuokko löysi kerran Pohjanmaalta, etsi ja löysi sille uuden avaran paikan, siirsi talon ja kokosi sen hirsi hirreltä uudelleen nykyiselle paikalle. Rakennustöiden yhteydessä löytyneen suuren kiven Vuokko siirsi koivun alle ja antoi sille nimen Laulukivi.

Vuokko "Laulukivellä", joka löytyi pihapiiristä kesäkodin rakennustöiden yhteydessä.

Seniorien rytmiryhmä

Orff-pedagogiikan käyttö ikäihmisten musiikkikasvatuksessa

JADE AULOS

Opiskellessani Lahden ammattikorkeakoulussa musiikkileikkikoulun opettajaksi mietin jo ensimmäisenä vuonna, mistä lähtisin tekemään opinnäytetyötäni. Tuolloin meillä oli koulukaverini kanssa osana Ikäihmisten musiikkikasvatus-opintojaksoa projekti, jossa suunnittelimme ja toteutimme musiikkituokioita palvelutalossa Hollolassa. Tuokioihin osallistuivat kaikki kiinnostuneet ja heitä oli joskus paljonkin. Esiinnyimme heille, minä kanteleella, kaveri huilulla ja lauloimme yhdessä eri teemoista kuten sodasta, rakkaudesta ja talvesta. Tämän harjoittelun aikana huomasin, kuinka innokkaita seniorit olivat laulamaan: myös muistisairaat, jotka muuten eivät puhuneet, puhkesivat yllättäen laulamaan Metsäkukkia kanssamme. Meitä kiiteltiin kovasti ja lähtiessämme jäin kaipaamaan sitä välittävää ja arvokasta tunnelmaa, joka huokui palvelutalosta. Mietin myös kovasti, miten voisin osallistaa enemmän ikäihmisiä, sillä moni heistä näytti siltä, että olisi valmis lähtemään liikkeelle tai soittamaan, jos se mahdollisuus vain suotaisiin.

Orff avuksi?

Toisena opiskeluvuonna ajatus kypsyi päässäni ja sai varsinaisen muotonsa käytyäni Orff-pedagogiikan kurssin koulullamme. Pedagogiikan reipas ja osallistava tyyli tarttui minuun välittömästi ja lähdin miettimään, miten tätä voisi toteuttaa myös ikäihmisten kanssa. Osallistuin kesällä Orff-kurssille ja syksyisin SyysSeSoihin, joista am-

mensin erilaisia ideoita. Selailin myös ikäihmisille suunnattua materiaalia, etenkin VirkistysVersoa, jossa oli loistavasti aktiivisuusideoita. Kehittelin omaa pedagogiikkaani ikäihmisille, joka painottui Orff-pedagogiikkaan. Monista muskarilauluista huomasin, että sanoiltaan ja säveliltään ne soveltuvat hyvin myös ikäihmisten käyttöön. Käytin myös paljon kansanmusiikkia ja kuuntelussa pyrin valikoimaan

monipuolista kuuntelumateriaalia eri aikakausilta. Halusin tuokioihin samanlaisen pedagogisen kaaren kuin musiikkileikkikoulussa: monipuolisesti soittoa, laulua, kuuntelua ja hieman liikuntaakin, mikäli se ryhmälle soveltuu.

Pohdin myös paljon tuokioiden suunnittelua ja toteutusta kehityspsykologian näkökulmasta, koska halusin määrittää, millaisia oppilaita etsin ryhmääni varten. Kehityspsykologia

oli tässä apuna, sillä se tutkii kehityksen lähteitä eli genetiikan ja ympäristön vaikutusta yksilön kasvuun, yksilöllisten erojen muodostumista sekä kehityksen muuttumiseen vaikuttavia asioita. Ihmisen oppiminen tapahtuu kehityspsykologian mukaan aktiivisesti ympäristöään havainnoimalla. Ympäristön virikkeellisyydellä on tärkeä osa oppimisen suhteen: virikkeellinen ympäristö innostaa opiskelemaan enemmän kuin tylsä väritön luokahuone. Kehityspsykologia näkee myös erilaisia kehitystehtäviä vanhuudessa. Erik H. Eriksonin mukaan vanhuuden pääasiallinen kehitystehtävä on persoonallinen integraatio eli oman elämänsä hyväksyminen eikä epätoivoon vaipuminen. Tärkeää vanhuudessa on saada se tuntemus, että elämän tarkoitus on mahdollisuus saavuttaa ja elämän voi jättää hyvin mielin. Jos tämä kehitystehtävä ei toteudu, vanhus voi kokea kuolemanpelkoa tai hänestä voi tulla kyyninen. Kehityspsykologiassa vanheneminen kattaa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen toimintakyvyn heikkene-
misen, minkä myötä esimerkiksi muisti heikkenee, toiminnansäätely hidastuu ja kunto rapistuu. Seniorit, joita tutkin, eivät kuitenkaan ole raihnaisia vanhuksia vaan osin tai täysin omillaan toimeentulevia iäkkäitä aikuisia, joille on merkityksellistä harrastaa ja kehittää itseänsä sekä pitää huolta toimintakyvystään. Orff-pedagogiikkaa soveltamalla sain suunniteltua tuokioista monipuolisia ottaen huomioon senioreiden rajoitteet mutta myös haastamalla heitä oppimaan lisää ja kehittämään itseään musiikin alalla.

Taiteilijana vanhustyössä -koulutus

Sopivaan saumaan sattui Taiteilijana vanhustyössä-koulutus, jolle osallistuin syksyllä 2013. Koulutus oli osa Osaattori-hanketta, joka järjestettiin toista kertaa Lahdessa. Hankkeeseen kuului etukäteistehtävä, jossa piti esitellä itsensä oman taiteenalan kautta, pohtia vanhuutta sekä esitellä pilotti-ideansa ikäihmisten tuokioiksi. Tämä pilottihanke oli määrä toteuttaa kurssin päätteeksi. Koulutuskokoukset olivat monipuolisia ja innostavia. Ensimmäisessä koulutuksessa kehitimme ideoitamme ja tutustuimme muihin taitelijoihin. Toisessa koulutuksessa vierailimme Jalkarannan sairaalalla tutustuen hoivakoti Wellamoon ja siihen, mitä oikeasti on ikäihmisten palvelutaloasuminen. Kolmannessa ja viidennessä koulutuksessa pääpaino oli palveluiden tuotteistamisella, hinnoittelulla ja palveluprosessin pohdinnalla Diges Ry:n kouluttajan ohjeistuksella. Neljäs koulutus kattoi yleisön, yhteisön ja yksilön kohtaamisen ja kuudes sekä viimeinen koulutus käsitteli yrittäjyyttä sekä avustusten ja apurahojen hakua. Tämän jälkeen kaikki toteuttivat oman pilottihankkeensa, jonka jälkeen kävimme hankkeiden tulokset läpi.

Kouluttajat olivat alojensa ammat-

tilaisia; kouluttajiin kuului muusikko, musiikkipedagogi, geriatri, vastaava hoitaja ja toimitusjohtaja. Heidän ammattitaitoisella opastuksella opin paljon uusia asioita. Koulutuksessa tarkastelin yhä tarkemmalla suurennuslasilla omaa pilottihankettani ja muokkasin sitä toimivammaksi osa-alueiden keston, tuokiorakenteen ja aktivoinnin suhteessa. Mietin myös paljon ideaani kohtaamisen kautta; tuleeko jokainen ikäihminen huomioitua tuokiossa, onko heille luotu rauhallinen ja kannustava ilmapiiri ja miten voisin omalta osaltani auttaa heitä innostumaan Orff-pedagogiikasta. Koulutuksen avulla opin myös, että yrittäjäksi lähteminen ei ole välttämättöntä, sillä töitä voi tehdä yrittäjämäisesti oman päätyönsä ohella.

Pilottihankkeesta opinnäytetyöhön

Toteutin pilottihankkeeni Lahden palvelutalo Wanhassa Herrassa, johon lähdin muodostamaan rytmiryhmää. Pilottihankkeeni meni melko hyvin. Sain innostettua porukkaa jonkin verran laulamaan mutta monet arastelivat soittamista. Suunnittelemani tuolijumppa ei kerännyt innostusta osakseen mutta sen

Kuva: Tuija Rantala.

sijaan kuuntelu toimi ja loppupalaute oli varsin positiivista. Tuokioon osallistui Wanhan Herran asukkaita. Osa palvelutalon asukkaista käyttää palvelutalon palveluita, kuten ruoka- ja siivouspalvelua, mutta osa tulee toimeen omillaan. Ensimmäinen ryhmä alkoi pilottihankkeestani lokakuussa 2013 ja jatkoi kevääseen 2014. Siinä osallistujia oli keskimäärin viidestä kymmeneen ja vierailevia osallistujia oli paljon. Tämä ei onneksi haitannut ryhmän toimintaa muuten kuin siinä, että ryhmädynamiikan muodostuminen kärsi. Toinen ryhmä toimi samassa tilassa lukukausina 2014-2015 mutta se oli järjestetty Wellamo-opiston kautta, jotta pieni lukukausimaksu sitouttaisi osallistujia toimintaan edellistä paremmin ja näin ryhmähenki pääsisi kehittymään.

Opetusteni ohella kirjasin omia ajatuksiani ylös ja pohdin omaa opettajuuttani. Lähdin myös tekemään opinäytetyötäni ”Seniorien rytmiryhmä – Orff-pedagogiikan käyttö ikäihmisten musiikkikasvatuksessa”. Opinnäytetyössäni tarkastelin mm. Orff-pedagogiikkaa, ikäihmisten oppimisen mahdollisuuksia ja haasteita, ikäihmisten harrastuksia ja sitä, miten juuri Orff-pedagogiikka soveltuu hyvin ikäihmisille opetusmenetelmäksi. Tutkimuskysymyksiäni opinnäytetyössäni oli kaksi; miten ikäihmiset kokevat Orff-pedagogiikkaan perustuvan rytmiryhmän ja miten Orff-pedagogiikkaa voi soveltaa ikäihmisille. Keräsin palautetta osallistujilta palautelomakkeella joka tuokion päätteeksi ja kyselin myös sanallista palautetta, jonka kirjasin ylös.

”Hei, minähän soitan!”

Ryhmien kanssa tuokiot olivat suunnilleen samanlaisia: aloitimme tekemällä sinunkaupat, jottei minun tarvitsisi muistaa teitillä kaikkia. Monet vain naurahtivat ja sanoivat, että ”Saat sanoa sä ja mä, ei tarvitse olla virallinen”. Tunnin kestoissa tuokioissa soitimme, lauloimme, teimme rytmikkaharjoituksia ja kuuntelimme erilaisia musiikkikappaleita. Yritin joskus lisätä tuolijumppaa kuten venyttelyä, mutta se sai melko nihkeää palautetta osakseen, joten luovuin siitä. Soittamis-

tuomalla erikoisia soittimia, joita he tutkivat innokkaina kuin pienet lapset. He soittivat innolla ja naureskelivat omille virheilleen; tunnelma tuokioissa oli rento ja innostava kautta linjan. Soittaessa pyrin pitämään tempon tarpeeksi hitaana ja keskityin siihen, että laulukorkeus ei ollut liian korkea. Monet nimesivät soittamisen, rytmikan ja laulamisen tärkeimmiksi osa-alueiksi tuokiassa. Toisin kuin oletin, rentoutuksesta ja liikunnasta ei pidetty kovinkaan paljon, joten jätin ne vähemmälle huomiolle.

Huomioita ja kehityksen askelia

tossa käytin perkussiosoittimia, laatta-soittimia ja boomwhackereita. Opetin myös musiikin teoriaa hieman sivussa: tutuksi tulivat muun muassa perussyke, kaikurytmit, kaanonlaulu sekä tasa- ja kolmijakaisuus. Jokaisen tuokion laulut olivat tietyistä teemasta otettuja: esimerkiksi Kalevalanpäivänä soitimme kehorytmeillä 5/4-rytmiä samalla laulaen kalevalaisen runomitan mittaisia sävelmiä. Tuokioissa oli musiikin ohella myös esimerkiksi muistiharjoituksia ja nopeutta vaativia pari- ja ryhmätehtäviä, joiden avulla sain innostettua osallistujia kehittämään myös muistiaan ja heittäytymään leikkiin.

Senioreille osallistuminen oli selvästikin innostava. He pääsivät tekemään monipuolisesti erilaisia ryhmätehtäviä ja laulamaan yhdessä. Joskus esiinnyin heille kanteleella tai kitaralla ja he pitivät siitä kovasti. Soittaminen oli alkuun hieman omituista, mutta pyrin tekemään siitä luonnollista innostamalla heitä soittamaan ja

Reflektoin tuokioiden kulkua tarkasti osa-alue kerrallaan. Pyrin olemaan kriittinen ja pohtimaan tuokioita monesta eri näkökulmasta; millainen tuokioiden todellinen tunnelma oli, mitkä asiat selostin liian epäselvästi ja mitä unohdin sanoa. Huomasin sanattoman vuorovaikutuksen merkityksen ryhmähengen luomisessa, minkä vuoksi pyrin tietoisesti vähentämään sanallistamista esimerkiksi soittamisessa sen sijaan näytin esimerkkiä heille siitä, mitä ajan takaa. Tämän avulla monet ymmärsivät paremmin ja saivat huomionsa suunnattua tehokkaammin itse asiaan. Kehitin

koko ajan omaa ikäihmisille suunnattua pedagogiikkaani. Pyrin luomaan musiikillisten asioiden, kuten perussykkeen ja sanarytmin oppimisen välille merkityssuhteita, jotka avautuvat opiskellessa pikkuhiljaa. Keskityin myös kertaamiseen, sillä monesti huomasin, että edelliskerran asiat olivat jo unohuneet. Huomasin myös, että yksinkertainen on parempi kuin monimutkainen tuokioiden rakennetta suunnitellessa. En pyrkinyt enää lopuksi yhdistämään kaikkia ideoita yhteen vaan sen sijaan valitsin parhaimmat ja annoin spontaanille keskustelulle tilaa.

Kehityin huomattavasti Seniorien rytmiryhmän myötä juurikin reflektoinnin ja senioreilta saamani palautteen ansiosta. Sain hidastettua melko nopeaa opettamistempoani, minkä ansiosta ikäihmisten oli helpompi keskittyä opettamiseeni. Ymmärsin myös non-verbaalisen opettamisen merkityksen ja käytin sitä hyödykseni. Kehitin koko ajan tuokioita oppilaslähtöisesti, sillä halusin, että heillä olisi mielekkäitä lauluja laulettavanaan. Oma tavoitteenani oli pedagogiikan kehittäminen, ryhmähengen ja aktiivisen toimintaympäristön luominen, joista parhaiten onnistuin pedagogiikan kehittämisessä. Tuntisuunnitelmat etenivät loogisesti osista kokonaisuuteen, mikä onkin osa Orff-pedagogiikan perustyötapoja yhteissoiton- ja laulun sekä taideintegraation ohella. Taideintegraatiossa käytin eniten sanataiteen ja musiikin integroimista. Opin myös havainnoimaan ryhmäläisteni kehitystä etenkin toisessa ryhmässä, jossa porukka oli koko ajan sama. Näin sain suunnattua opetustani juuri heille sopivaksi ja haastettua pidemmällä musiikillisissa taidoissa olevat kehittämään itseään enemmän. Huomasin sekä itsessäni että ryhmäläisissäni innostusta, tutkivaa asennetta ja rohkeutta yrittää vaikeilta tuntuviakin asioita.

Orff-pedagogiikan antimet senioreille

Ikäihmisten parissa samanaikaisesti haastavina ja mielenkiintoisena koettiin etenkin rytmikka; osa odotti innolla rytmittelyä kun taas osa pelkäsi niin paljon epäonnistuvansa, että ei olisi halunnut yrittää. Innostin kuitenkin osallistujia kaikkia kokeilemaan ja huomasin, että harjoitukset toimivat, kunhan

niissä on tarpeeksi rauhallinen tempo ja iloinen mieli. Rytmikkaharjoitusten avulla oppilaat myös huomasivat oman edistymisensä; etenimme yksinkertaisista sanarytmipareista monimutkaisiin ostinaihin, joita käytettiin myös soitossa opetuksen syventämiseksi. Oppiminen oli hidasta, mutta varmaa. Yhteissoitossa tärkeää oli yhteisön luoma mahdollisuus osallistua omana itsenään osana ryhmää. Viimeisissä tuokioissa alkuun pelätty yhteissoittoa jo odotettiin kovasti ja soittamiseen heittäytyi-

oli haastava esimerkiksi kuvataiteiden tai draaman toteuttamiseen; osallistujilla oli vähän liikuntatilaa ja he istuivat sohvilla, minkä vuoksi jouduinkin keskittymään paljon hyvän laulusennon painottamiseen, sillä monet olisivat mieluiten löhönneet sohvien uumenissa.

Orff-pedagogiikalla on paljon tarjottavaa ikäihmisille; se tuo innokkuutta, jännitystä ja monipuolisuutta vanhoihin ja tuttuihin lauluihin. Ryhmäläisten palautteiden perusteella olen huomannut, että tällaisella toiminnalla on kysyntää.

tiin. Yhteislaulu on toimintatavaltaan monelle tuttua kouluaajoilta, minkä vuoksi se kuului olennaisena osana tuokioihin. Huomasin mielenkiintoisen ilmiön laulussa, paremmat laulajat pyrkivät auttamaan muita. Sama ilmiö toteutui myös soitossa ja rytmikassa. Oli ihana nähdä, kuinka osallistavaa Orff-pedagogiikka parhaimmillaan on.

Huonoimmin toimivat osa-alueet olivat taideintegraatio ja liikunta. Vennyteliikunta ja tuolijumppa eivät innostaneet ja omat taitonikin olivat niiden suhteen tuolloin kohtalaisia. Luovuin siis liikunnasta ja sen sijaan painotin enemmän soittoa ja rytmikkaa. Taideintegraation vähydestä olen harmissani, sillä olisin halunnut tehdä sitä enemmän. Huomasin kuitenkin, ettei sille ollut kummassakaan ryhmässä kysyntää, joten keskityin enemmän soittoon, rytmikkaan ja lauluun. Tila

Kaikkien tuokioiden jälkeen myös itse opettajana huomasin, että tarvitsen välillä tällaista pedagogiikkaa, jossa saan oppia ymmärtämään itseäni viisaampia ihmisiä ja samalla auttaa heitä ymmärtämään musiikkia. Senioreiden musiikkitaidot ovat hyvin erilaisia, minkä ansiosta pystyin kehittymään paremmin opettajana ja lähikehityksen vyöhyke toteutui käytännössä joustavasti. Oli hieno nähdä, miten jokaisen tuokion jälkeen osallistujien mieliala oli korkeammalla kuin tullessa ja keskustelu pulppusi luokahuoneesta ulos. Yksin osallistujista kiitteli kovasti viimeisessä tuokiossa ja kertoi, että nyt hän uskaltaa aloittaa soittoharrastuksen, josta on haaveillut 80 vuotta. Koskaan ei ole liian vanha musisoimiseen!

International Orff-Schulwerk Forum Salzburg

JUULI KAMMONEN, JUUSO KAUPPINEN, HELI RAATIKAINEN

Joka vuosi kokoontuvat Orff- yhdistykset ja yhteistyökoulut ympäri maailman keskustamaan ajankohtaisista aiheista Orff-Instituuttiin Salzburgiin. Tänä vuonna edustajia oli jokaiselta mantereelta. Yhteisenä aiheena oli arviointi ja palautteen antaminen musiikinopetuksessa. Iloisena yllätyksenä oli tänä vuonna luentoja lisäksi myös toiminnallisia alustuksia keskusteluille joita piti Englannin Orff-yhdistyksen puheenjohtaja, professori Sarah Hennessey.

nähdä miten sama rytmi tai melodia taipui erilaisiksi monipuolisiksi prosesseiksi joita leimasi jokaisen maan oma kulttuuri, kansanperinne ja opettajien tapa käyttää Orff-Schulwerkkiä.

Heti Forumin jälkeen alkoi yhdeksäs kansainvälinen Orff-Schulwerk Symposium teemanaan tänä vuonna "Chances". Luennoilla ja työpajoissa pohdittiin teknologian ja digitaalisen mediaan vaikutusta musiikin ja liikkeen opetukseen. Mukana oli meille suomalaisille paljon jo tuttua asiaa mutta myös uusia näkökulmia teemaan. Työpajoissa oli myös suomalaisväriä kun **Terhi Oksanen** oli kutsuttu pitämään työpajaa aiheesta iPadin käyttö musiikin opetuksessa.

JOKA LUENNON JÄLKEEN jakaantui pienempiin ryhmiin keskustelemaan annetuista aiheista. Keskustelun sisällöt kirjattiin, ja joka ryhmän tuotokset esitettiin muille yhteisessä koonatilaisuudessa. Ryhmässä saattoi olla musiikkipedagogeja kymmenestäkin maasta, joten näkemykset asioista olivat maiden erilaisten lähtökohtien takia hyvin erilaisia.

Uusien kontaktien luominen ja yhteydenpito vanhoihin ystäviin on olennainen osa Forum-kokouksia. Kokemusten vaihto, yhteistyömahdollisuuksien löytäminen, ja toisten yhdistysten ja instituutioiden tukeminen eri tavoin ovat tärkeä osa Orff-Schulwerk Forumia. Forumin parasta antia oli kohtaamiset uusien ja vanhojen ystävien kanssa, pedagogiset keskustelut ja Salzburgin upeat maisemat.

Suomalaisille oli ylpeyden aiheena Taidepäiväkotin Konstin valinta yhteistyökouluksi (Associated Schools). Myös suomalaisten toimivaan koulu-

järjestelmään ja Pisa-tutkimukseen viitattiin useaan otteeseen.

Tänä vuonna ensimmäistä kertaa yhteistyökoulut olivat toteuttaneet projektin yhteisestä aiheesta. Projektit esiteltiin lyhyesti Forumissa. Oli hienoa

YLLÄ Barbara Haselbach ja Heli Raatikainen.

JaSeSoy ry:n edustusjoukko Orff-Schulwerk Forumissa: Juuso Kauppinen, Heli Raatikainen ja Juuli Kammonen.

2016 esitys #Mikäpäivä. Kuva: Hannu Haapasalo.

Taidepäiväkoti Konstista Pohjoismaiden ensimmäinen Orff-päiväkoti

TANJA VIHUNEN JA MINNA HAKALA

Kesällä 2016 elettiin Konstissa jännittäviä aikoja. Orff-lähettiläämme rytmnikkari Ito Heli Raatikainen oli esittelemässä Konstin taidekasvatusta Orff-Schulwerk-Instituutille Salzburgissa ja hakemassa Konstia suureen Orff-perheeseen. Kimmoke lähteä hakemaan moista meriittiä tuli Soili Perkiöltä. Lieneekö

Soilin kauaskantoinen rummutus Konstin maineikkaasta taidekasvatuksesta syynä siihen, että Barbara Haselbach riensi Keravalle katsastamaan Konstin. Salzburgissa raati oli vaikuttunut Konstin Orffilaisesta taidekasvatuksesta ja myönsi meille oikeuden kuulua Orff-koulujen verkostoon, ainoana pohjoismaisena Orff-päiväkotina.

TAIDEPÄIVÄKOTI KONSTI perustettiin Keravan kaupungin ja Keravan musiikkiopiston, kuvataidekoulun ja tanssiopiston toimesta vuonna 1995. Kantavana ajatuksena oli tarjota lapsille taidekasvatusta päivähoitopäivän aikana, jolloin lapsi on virkeimmillään. Konstin toiminnan punaisena lankana on taidekasvatus joka ei rajoitu vain toimintatuokioihin, vaan on läsnä kaikissa päivän toiminnoissa. Kuvataide, musiikki, tanssi sekä liikunta sisältyvät luovasti lapsen jokapäiväiseen toimintaan, taideopettajien kanssa yhdessä asetettuja tavoitteita kohti. Konstissa annetaan taiteen perusopetusta. Toimintavuoden huipentuma on jokakeväinen eskareiden ja heidän vanhempiansa sekä henkilökunnan yhteistyössä valmistama esitys suurelle yleisölle. Ensi maaliskuussa astumme taas lavalle Suomen vuodenajat-teemalla.

Orff -innostus lähti käyntiin vuonna 1998 kun kaksi kasvattajaamme **Tanja Vilhunen** ja **Heli Raatikainen** osallistuivat Oriveden opistolla järjestettävälle Orff- tasokurssille. Heli ja Tanja toivat kurssilta paljon uusia ideoita monipuoliseen musiikkikasvatukseen, tueksi jo olemassa olevaan konstilaiseen tapaan toteuttaa taidekasvatusta. Ja siitä Konstin Orff -kipinä syttyi! Kipinää on ylläpitänyt koko Konstin henkilökunnalle tarjotut säännölliset koulutukset mm. Orff -gurujen **Soili Perkiön**, **Esa Lamposen** toimesta ja innostusta samassa hengessä on tuonut meille muskariopet-

tajat **Leena Mäkinen**, **Raimo Ahonen** ja **Juuli Kammonen**. Tänä päivänä Konstissa on jo kuusi kasvattajaa, jotka ovat osallistuneet JaSeSoi ry:n järjestämään Orff-pedagogiseen koulutusohjelmaan.

Vuonna 2000 Konstin lastentarhanopettaja **Aija Iivanainen** ja musiikinopettaja **Leena Mäkinen** ideoivat ryhmien käyttöön sekä myyntiin tarjotut rytmikortit Konstikkaat rytmit, jotka ovat edelleenkin päivittäisessä käytössä.

Konstin 20:tä juhlavuotta vietettiin 2015 ja sen kunniaksi mm. julkaistiin kirja Konstikas, joka sisältää lasten tekemää kuvataidetta, runoja ja lasten tarinoita konstilaisten vanhempien vuosien varrella säveltämän musiikin innoittamina. Kirjaa on painettu 1000 kpl ja sitä on levitetty ympäri Suomea Jyväskylän kirjastoa myöten. Kirja on myytävänä Konstissa hintaan 20 €.

Rakkaudella tehtävää työtä

KIRSIMARI POHJANHEIMO

Tänä vuonna Loppiksen suoritti 19 taitavaa ja innostunutta naista. Kannustavassa ilmapiirissä he jakoivat arkeansa sekä omia löytöjensä tähän asti kuljetun Orff-polun varrelta. Yksilöllisistä pohdintoista löytyi valtavasti yhteisiä kokemuksia mm. musiikin ilon kuulumisesta kaikille, musiikin kokonaisvaltaisuudesta, yhdessä tekemisen ja kokemisen tärkeydestä, luottamuksen löytymisestä sekä itseen että opetusprosessiin ja keskeneräisyyden rikkaudesta. Tässä heidän oivalluksiansa:

"Huomaan, että koko pedagoginen maailma on vasta avautumassa minulle uudenaikaisena, paljon avarampana ja mielenkiintoisempaan kuin aiemmin. Olen huomannut, että opettajan roolini on muuttunut luokassa; sen sijaan että olen opettaja joka opettaa, koen enemmänkin olevani yksi luokan muusikoista joka musisoi oppilaiden kanssa ja auttaa heitä omien ideoidensa toteuttamisessa. Olen nauttinut työstäni enemmän kuin aiemmin." (Annina Siltanen)

"Orff-kurssien aloittaminen oli minulle kuin saapuminen musiikilliseen kotiin. Ehkä tärkein oivallus ensimmäisen vuoden aikana oli uskallus heittäytyä ja asettua lähtökuoppaan. Ei tarvitse olla valmis – eikä sellaiseksi koskaan tarvitse tulla. Luovuus tarvitsee tyhjän tilan puhjetakseen. Pyrkimyksenäni on heittää liiallinen analysointi romukoppaan ja harjoitella heittäytymistä - lapsen asemaan asettautumista." (Leea Antila)

"Otetuani käyttöön Orff-kursseilla oppimiani asioita, olen kokemuksen kautta saanut vahvistusta sille, että musiikin syntyminen ei ala nuottiavaimesta ja päätty kaksosviivaan

vaan se on tarina, joka eletään koko keholla. Prosessin kokonaisuuden haltuun ottaminen, huolellinen työskentely kypsyttely lempeästi hiljaisella tulella ennen kuin avaan sen ryhmälle vahvistavat kykyä eläytyä erilaisiin tunnelmakuviin." (Marja Vettenranta)

"Jokaisessa meissä on luovuutta ja sen näkeminen, kun kukka aukeaa, on vaan ehkä yksi kauneimmista asioista maailmassa." (Hannaleena Markkanen)

"Kuin lahjana elämään tullut Orff-kurssi kosketti syvästi ja aloin kokea vahvaa ja syvää ammatillista kasvua. Kasvu ei alkanut tapahtua pelkästään musiikin opettajana, vaan kokonaisvaltaisesti pedagogina ja ihmistyöläisenä. Kokemukset kurssilla ryhmän jäsenenä hyvässä ryhmässä

vahvistivat entisestään ajatustani siitä, kuinka ryhmän dynamiikalla on vahva vaikutus kaikkeen tekemiseen." (Krista Salovaara)

"Orff-pedagogiikan kii-reettömyyden perusajatus on sellainen, jota arvostan kovasti ja jonka

toivoisin kuuluvan oleellisena piirteenä kaikkeen koulussa tapahtuvaan toimintaan. Kasvattajana minua miellyttää suuresti myös se, että Orff-pedagogiikka ei aseta kasvattajaa mihinkään tiettyyn muottiin. Jokaisella kasvattajalla on vapaus luoda itselleen ja oppilailleen sopiva kasvatusten menetelmä erilaisine työtapoineen ja prosesseineen. Tämä näkemys antaa myös opettajalle mahdollisuuden kasvaa ja kokeilla, epäonnistua ja oppia ja löytää itselleen sopivimmat tavat.” (Minna Vahtola)

”Itsekin haluaisin osata painottaa nimenomaan prosessia eli sitä, kuinka pääsemme haluamaamme päämäärään. Matkalla voi tapahtua monenlaisia asioita, jolloin itse matka muodostuukin tärkeämmäksi kuin itse tuotos, joka yritetään saavuttaa.” (Anni Heikkinen)

”Kuluneiden vuosien aikana olen havainnut perussykkeen mahdollisuudet ryhmäytymisessä ja lapsen kokonaisvaltaisen kasvun ja oppimisen tukemisessa. Tärkeäksi olen havainnut systemaattisen ”sykekasvatuksen” ja sitä tukevien laululeikkien ja liikkeen integroimisen osaksi päivittäin toistuvia tilanteita. Syke luo lapsille turvaa ja struktuuria päivän toimintaan. Lisäksi jokainen lapsi, taidoista riippumatta, voi päästä osalliseksi yhteiseen sykkeeseen, ja saada yhteisen sykkeen löytämisestä onnistumisen kokemuksia.” (Riikka Rauhala)

Seuraavan tekstin kirjoittaja on kirjoittanut ajatukset itselleen:

”Yhteisöllinen kasvu ja ilon jakaminen musiikillisin keinoin on ollut elämää ravisuttava kokemus. Et ehkä ole vielä löytänyt kokonaan itseäsi, mutta olet saanut kokea yhteisöllistä jakamista, vastuuta ja yhdessä tekemisen iloa. Sinun turvallisuushakuinen ja täydellisyyteen pyrkivä minäsi on saanut pehmeitä, kasvattavia ja hyväntahtoisia kolhuja, mutta myös huikeita onnistumisen kokemuksia ja riemullisia itsensä ylittämisen hetkiä. Orffilaisuuden myötä olet saanut olla luovan, lahjakkaan, humoristisen ja iloisen ystävyysympäristön. Ja eikö tunnukin mukavalta, kun Kaikkosen Markku puristaa ystävänsä kättäsi ja kutsuu sinua muusikoksi?” (Tarja Jokinen)

”Orff-pedagogiikassa kasvattaja on yhtä lailla oppijana prosessissa. Oman keskeneräisyyden ja vajavuuden sietäminen opettamisessa voi olla siis koko matkan verran seuran, vaikka oma luonteenlaatuni yrittää pyrkiä sellaisesta eroon mahdollisimman nopeasti. Ilman kokeilua ja erehdyksiä ja itsensä oppijan paikalle laittavaa asennetta ei

kuitenkaan saa pedagogina aikaan kuin enintään keskinkertaisia prosesseja.” (Tiina Knihtilä)

”Musiikkikasvattaja avaa ovia. Kurkistuksia soivaan maailmaan, säveltäjien näkemyksiä maailmojen hetkistä, soitinten sävyjä, sykkiviä rytmejä, lumoavia lauluja, hiljaisuutta joka on. Tarina joka oli kerran ja yhä on, runo joka polveilee, kirjainten salainen maailma. Viiva joka piirretään, kuva joka vie ja ankkuroi, väri joka soi, taulu joka tunnelmoi. Riemu ja hyppy, temppu ja into, tanssijan varpaat, siipien lento, ilmava pyörähdys, painava tömistys, kiemurtelu lattialla. Kun aurinko avaa vihreän, on siihen niin vähän sanottavaa, mutta sydän tuntee sen ja sävel löytää siihen paikkaan.” (Sari Sakki)

Loppislaiset vuosimallia 2016.

”Ehkä kaikkein tärkein ja syvimmälle uponnut kokemus Orff-kesistä ja lukemistani artikkeleista on ajatus musiikin opettamisesta. Se saa olla juuri sellaista, mitä olen kokenut sen aina olevan: intohimoista, rakkaudella tehtävää työtä. Se on jatkuvaa oppimista, kuulemista ja reagoimista. Se on myös armollisuutta itselleni, ja kykyä nähdä omat vahvuutensa ja heikkoutensa osana ehjää minua. Ehjänä ihmisenä voin olla lapsille ja nuorille uudistuva kumppani ja opas musiikin rikkaassa maailmassa.” (Titta Lampela)

Onnellista matkaa tällä tiellä, kaikki te taitavat loppislaiset. Olkaa sekä itsellenne että muille lempeitä, armollisia sekä rohkeita ja tehkää työtänne rakkaudella!

Tunnelmia Orff-kurssilta

ARJA PAJU

Vuoden 2016 Orff-kurssit I-III järjestettiin 7.-12.6. Järvenpäässä, Seurakuntaopiston vehreällä kampuksella, Tuusulanjärven rannalla. Kurssilaisia oli paikalla hulppeasti lähes sata, osa jo kokeneita Orff-konkareita, osa itseni tavoin vasta tutustumassa aiheeseen. Heti yhteisessä aloitushetkessä välittyi rempseä tekemisen meininki, jossa ilman turhia selittelyjä tai kiemuroita kaikki tempaistiin mukaan.

Luontevasti, kuin huomaamatta. Tunsin heti, että kuulun porukkaan, tapahtuu jotain hauskaa, tarkkaavaisuuteni herää ja saan osallistua enkä vain kuunnella. Herra Orffin ajatukset olivat siis vaivihkaa jo esittäytyneet.

OHJELMA KURSSILLA oli intensiivinen. Yleensä päivässä oli neljä erilaista sessiota, joiden lisäksi ohjelmaan kuuluivat vielä aamuisin **Merzi Rajalan** laulamiseen ja improvisointiin liittyvät warmupit sekä iltaisin **Jessika Lammen** pitämät yhteiset, rauhoittavat slow down-hetket. Sessioita pitivät **Terhi Oksanen** (Äänenkäyttö ja laulu Orff-pedagogiikassa), **Esa Lamponen** (Orff-pedagogiikka varhaisiän musiikkikasvatuksessa), **Markku Kaikkonen** (Orff-pedagogiikan oppimisprosessit), **Lisbeth Nyström** (ilmaisu), **Elisa Seppänen** (Orff-pedagogiikan opetusprosessit, musiikkiliikunta, luova liikunta) sekä erityisvieras, espanjalaisyntyinen, USA:ssa työskentelevä **Sofia López-Ibor** (Orff-pedagogiikan opetusprosessit). Sofialla oli tuomisiinaan myös laaja tuntemus eri maiden ja

kulttuurien lauluista ja leikeistä, mikä oli minulle maailmanmusiikin tekijänä erityisen hauskaa ja inspiroivaa. Kulttuurien erityispiirteistä, sisällöistä ja merkityksistä heräsi paljon ajatuksia kun sai kokea millaista oli leikkiä ja laulaa japanilaisten, ghanalaisten tai vaikka Andien intiaanien tavalla.

Oli vaikuttavaa huomata kuinka erilaiset ohjaajat toimivat kukin omalla tavallaan, oman persoonansa kautta ja erilaisten aiheittensa parissa. Yhdistävä tekijä oli opetusprosessin taidokas suunnittelu loogiseksi kokonaisuuksiksi, missä palaset lokahtivat paikoilleen ja oivalluksia syntyi. Ohjaajan herkissä hyppysissä olivat myös ennalta päätetyn työtavan ja ryhmän kanssa syntyvän työskentelyn balanssi, valmiin materiaalin ja improvisoinnin balanssi sekä annettujen elementtien ja itse oi-

valtamisen vuorottelu. Sen sijaan että meille kurssilaisille olisi selitetty Orff-pedagogiikan perusteista, saimme itse sukeltaa prosesseihin, oivaltaa mistä on kysymys ja sitten oivallusten tueksi kysellä tai lukea Orff-opseistamme lisää. Soitimme ja lauloimme, improvisoimme ja tanssimme, keksimme ja ihmettelimme sekä härnäsimme aivopuoliskoja toimimaan yhdessä. Aivoni tuntuivatkin käyvän melkoisilla kierroksilla ja kurssin jälkeen opitun prosessointi jatkui, kun joka yö oli jos jonkinlaista sessiota meneillään unissa. Inspiraation siemen jäi selvästi kasvamaan.

Orff-pedagogiikan keinoin päästiin ryhmädynamiikassa ja ihmisten välisessä luottamuksessa ja kommunikoinnissa nopeasti aika syvälle. Muutaman päivän kurssin jälkeen tuntui kuin oltaisiin tunnettu jo paljon pidempään.

Orff-kurssi Järvenpäässä

SULO UUSILEHTO

Innostus, hämmennys ja eräänlainen tuttuuden tunne ovat minun mielessäni päällimmäisinä vellovia tuntemuksia. Kurssista on jo hetki aikaa, kun tätä kirjoitan, mutta se oli tietoinen valintani. Halusin tarkastella, mitkä tuntemukset ja ajatukset pysyisivät ja mitkä haihtuisivat kurssilta kotiin ajaessani. Kurssi kasvatti innostustani musiikin oppimiseen ja opettamiseen. Olen omien opintojeni alkuvaiheessa ja toivoin saavani kurssilta sekä jonkinlaista näkemystä että syvempää paloa musiikin opettamiseen. Sain molempia. Vaikka ORFF-pedagogiikka kokonaisvaltaisuudessaan antaa tilaa monenlaisille näkemyksille, minulle tässä vaiheessa tärkeimmäksi osoittautui ajatus siitä, että kaikki voivat osallistua musisointiin ja nauttia siitä ilman minkäänlaisia vaatimuksia ja rajoitteita.

KURSSITOVEREIDEN JA OPETTAJIEN innon ja paneutumisen huomaaminen saivat ajattelemaan, kuinka onnekas olen päästessäni osaksi näin taitavaa ja monipuolista porukkaa. Niin monessa eri vaiheessa ammatillisesti kuin elämässäkin ja kaikkia yhdistää palo samaan asiaan. Miten valtavan potentiaalini ja ideoiden määrän yksin tämä kurssi piti sisällään. Tämä ajatus jäi pyörimään ajatuksiini eikä se ole vieläkään sieltä lähtenyt. Kurssi oli kaiken kaikkiaan minulle yhtä musiikin juhlaa – eihän se voi olla muuta kuin innostavaa.

Lähdin Järvenpäähän sillä mielellä, että katsotaan mitä tuleman pitää. Minulla ei ollut kovin vahvaa näkemystä Orffista ja hänen ajatustensa mukaisesta koulutyöstä. Hämmennyin, kuinka paljon opinkin harjoitusten ja oman reflektion kautta itsestäni. Mursin muureja tanssillisen itseilmaisun ympäriltä, löysin sisältäni leikkivän lapsen ja leikkivän aikuisen. Sain kotiin viemisiksi paljon erilaisia käytännön ideoita ja valmiita muotteja, mutta kenties näi-

Arja Paju, kuvassa etualalla.

Yhteisyyden ja jakamisen henki oli koko ajan läsnä, ja vaikka tietenkin parhaiten ehti tutustua omaan ryhmään, niin tuntui, että vaikkapa ruokatauoilla tai illanvietoissa oli helppoa ja kivaa mennä joka kerta vähän eri ihmisten seuraan tuntien, että ollaan samaa sakkia. Yhteishengen ja rennon ilmapiirin sisällä jokaisella oli mahdollisuus oppia omista, keskenään hyvinkin erilaisista

lähtökohdista käsin, olla oma itsensä ja poimia kustakin tilanteesta itselleen tärkeät asiat.

Sekä oppijana että pedagogina nautin kokonaisvaltaisesta, kehon ja liikkeen sisältävästä musiikin oppimisesta, jossa kunkin ryhmäläisen oma luova tekeminen on mukana. Uusi asia opitaan syvemmin, kun kaikki aistit ovat käytössä ja kun sitä muunnellaan ja sil-

lä leikitellään. Samalla syntyy hauska, motivoiva energia ja jokaisen mukanaolijan kädenjälki lopputulokseen. Olen saanut tästä monia oivalluksia opinnoissani Sibelius-Akatemian GLOMA-Sissa (kansainvälinen maailmanmusiikin maisteriohjelma) sekä opintoihin liittyneellä puolen vuoden vaihtojaksolla Tanskan Aarhusissa (Royal Academy of Music). Tanskassa SDS (sang, dans,

Päättäjäisjuhlan eli Festin mainio sambayhtye sai tunnelman kattoon.

tä enemmän sain mukaani uudenlaista perspektiiviä itseeni oppijana ja muusikkona. Myönnän olevani jostain syystä varautunut jotain tälläkin kurssilla mukana olleita toimintatapoja kohtaan, mutta turvallisessa ympäristössä uskalsin avata itseni kaikelle uudelle ja nautin siitä. Erityisesti tällaiset kokemukset herättivät ajattelemaan omia asenteitani ja ajatuksiani.

Viimeisenä minua häkelsi se tunne, joka syntyi jo heti ensimmäisessä työpajassa. Ryhmä tuntui alusta alkaen tiiviiltä ja siltä kuin olisimme tunteneet toisemme jo kaukaa. Vaikka kurssi oli täynnä minulle vieraita ihmisiä ja tuntui kuin olisin astunut keskelle vierasta porukkaa vieraassa kaupungissa, se ei haitannut, sillä samaan aikaan tuntui kuin olisin tuntenut jok'ikisen jollain kummallisella tavalla. Onko se sitä Orffin taikaa?

Sulo Uusilehto opiskelee luokanopettajaksi Tampereen yliopistossa kolmannella vuosikurssilla.

og spil eli soitto, laulu ja tanssi) on tärkeä oppiaine jota voi opiskella myös pääaineenaan. Nyt kohtasin samat ydinajatuksat Orff-kurssilla yhdessä kymmenien samanhenkisten ihmisten kanssa ja sain taas uuden nimen, kontekstin ja näkökulman läheisiksi tuntemilleni ajatuksille. Sovellusmahdollisuudet ovat rajattomat.

Minulla on tunne, että syystä tai toisesta Suomessa tämänkaltaisen kokonaisvaltaisen, luova ja leikkivä musiikin oppiminen on mielletty usein ainoastaan musiikin varhaiskasvatukseen kuuluvaksi. Siksi kohan, että maassamme se on kieltämättä varhaiskasvatuksessa kansainvälisestäkin korkealla tasolla? Yläkoulussa, viimeistään lukiossa, musiikin ammattiopinnoista puhumattakaan, on otettava jo jokin ”vakavampi” lähestymistapa, se ei ole enää leikin asia. Tietenkin nyt kärjistä, mutta tällaista kommentointia ja ajattelua olen kohdannut paljon. Minulla on taustallani monentyyppistä musiikillista koulutusta eri oppilaitoksissa ja eri tasoilla

ja tulen koko ajan vakuuttuneemmaksi siitä, että ”Orffilainen” lähestymistapa on kullannarvoinen kaikilla tasoilla. Musiikki on luovaa, musiikki on leikkiä, musiikki on liikettä. Tämän mieleenpaltuttaminen kokemuksen kautta avaa myös aikuisille, myös musiikin ammattiopiskelijoille, myös maistereille ja tohtoreille ihanan mahdollisuuksien oven.

Arja Paju on pop/jazz- ja maailmanmusiikkiin suuntautunut freelance-muusikko, -pedagogi ja kouluttaja sekä Sibelius-Akatemian opiskelija (GLO-MAS- kansainvälinen maailmanmusiikin maisteriohjelma)

YLIN KUVA Lähes satapäinen kurssi mahtui juuri ja juuri yhteiseen aamulämmittelyyn.

Elisa Seppänen ja kakkoskurssilaisia mallettien kimpussa.

Kesän 2016 Orff- kurssilaiset, opettajat ja tiimi yhteiskuvassa.

Blue is the Sea -teemakurssi

Hykerryttäviä oivalluksia ja luovuuden avaimia etsimässä

LAURA VAINIO JA KIRSI HYYPPÄ

Kesäkuun alussa Järvenpään seurakuntaopistolla järjestetty monitaiteellinen Blue is the Sea -kurssi tarjosi tiiviin paketin virikkeitä ja uusia näkökulmia opettamiseen. Kurssilla tutkittiin musiikin, liikkeen ja kuvallisen ilmaisun mahdollisuuksia kokonaisvaltaisessa oppimisessa. Se pohjautui osittain Sofia López-Iborin samannimiseen kirjaan Blue is the sea -music, dance and visual arts.

VIRKISTÄVÄ JA INSPIROIVA kurssi herätteli myös kurssilaisten omaa luovuutta. Kurssin kouluttajina toimivat **Sofia López-Ibor** sekä **Tiina Kekäläinen** joilla molemmilla on pitkä kokemus musiikin ja taiteen parissa. Tiina Kekäläinen on tehnyt yhteistyötä mm. taidemuseoitteiden kanssa ja kurssin ohjelmaan kuuluikin tutustuminen Pekka Halosen taiteilijakodin Halosenniemen Kesän taikaa -näyttelyyn. Kurssilla vieraili Sofia López-Iborin näytetunnilla myös lapsia keravalaisesta Taidepäivä-koti Konstista.

Kyselimme kurssin kouluttajilta heidän kuulumisiaan ja ajatuksiaan musiikki- ja taidekasvatuksesta.

Sofia López-Ibor

Miltä on tuntunut olla opettamassa Suomessa jäsensin kursseilla?

Olen aina hyvin onnellinen saadesani opettaa Suomessa! Ihmiset ovat hyvin avoimia kokeilemaan uusia asioita ja lisäksi musiikkikasvatuksen taso on Suomessa korkea, joten he ovat musiikillisesti hyvin taitavia.

Eroavatko Suomen ja USA:n Orff-tasokurssit toisistaan?

Monien eri maiden tasokurssit eroavat toisistaan. Syynä on eri maiden musiikkikoulutuksen vaihteleva taso. USA:n San Franciscon kurssi on kestoltaan 2 viikkoa 3 peräkkäisen vuoden ajan. Kurssille tulevien tausta voi vaihdella melkoisesti, joillain voi olla hyvin vähän aiempia musiikkiopintoja takanaan. Täällä Suomessa lyhyempi kurssi toimii, koska teillä on maanne vahva musiikkikasvatus tukenanne. Totta kai pitempi kurssi mahdollistaa monipuolisesti tunnit ja sen, että sekä opettajat että

Sofia López-Ibor toimi myös Orff-kurssien ulkomaisena kouluttajana.

opiskelijat oppivat tuntemaan toisensa todella hyvin.

Kerro työstäsi San Francisco Schoolissa

Tänä vuonna olen opettanut jo 20 vuotta tässä koulussa. Alun perin tulin sinne kollegani **Doug Goodkinin** pyynnöstä hänen sijaisekseen. Nykyisin meitä on koulussa kolme musiikinopettajaa: **James Harding**, Doug ja minä ja opetamme kaikki 3-14v. lapsia. Tämän lisäksi meillä on opettajien jatkokoulutusta viikonloppukursseina ja pitempiä periodeina. Opetamme myös USA:n kesän tasokursseilla. Koulumme opetuksella on jo 40 -vuoden perinteet. Kaikki lapset saavat opetusta muiden kouluaineiden lisäksi musiikissa, tanssissa, kuvataiteessa ja draamassa. Koulussa on 270 oppilasta ja omien

tuntien lisäksi integroimme musiikki- ja taideaineita muihin aineisiin. Yksi koulun vahvuus on, että teemme paljon yhteistyötä ja projekteja eri aineiden opettajien kanssa. Tämä vuorovaikutus eri opettajien kanssa on erittäin palkitsevaa, opin itsekin koko ajan uutta. Joka päivä koko koulu kokoontuu yhteiseen laulu- ja taputusleikki hetkeen. Tämän lisäksi lapsilla on iltapäivisin mahdollisuus valinnaisiin ryhmiin kuten soittotunnit, yhtyeet, orkesterit jne.

Kerro tiestäsi Orff-pedagogian pariin

Täällä Suomessa ja monissa muissa maissa opettaessani minulta kysytään usein miksi opetat leikkejä ja miten osaat niitä niin paljon. Olen kasvanut Orff-pedagogiaan jo lapsesta: koulumme musiikinopettaja oli käynyt

Salzburgissa opiskelemissa ja niinpä kasvoin luullen, että kaikki oppivat musiikkia näin, korvakuullolta leikkien ja improvisoiden, soittaen rumpuja, ksylofoneja, nokkahuilua... Vasta paljon myöhemmin ymmärsin, että musiikin opiskelu voi olla aivan toisenlaista. Opin nuotinluvunkin vasta mennessäni konservatorioon opiskelemaan. Myöhemmin siirryin opiskelemaan Salzburgiin ja sielläkin opettajani ihmettelivät sitä, että tunsin niin paljon laululeikkejä ja Orff Schulwerkin musiikkia jo etukäteen. Yksi tärkeimmistä asioista, jonka olen Orff-pedagogina oppinut, on se, että yritän aina opettaa saman asian mahdollisimman monella eri tavalla; liikkuen, laulaen, soittaen. Näin saan kaikki erilaiset oppijat oppimaan ja pidettyä sitä paitsi lasten mielenkiinnon yllä.

Mitä aiot tehdä näiden Suomen kurssien jälkeen, onko sinulla lomaa?

Tänä kesänä en juuri ehdi lomailemaan. Olen menossa Ghanaan San Franciscon koulumme ystäväkouluun. SF:n Orff-kursseilla on siellä nykyisin oma kurssinsa, jonne länsimaiset ihmiset tulevat opiskelemaan. Autan siellä kollegaani **Kofi Gbolonyoa** hänen perustamassaan Nunya- Akatemiassa. Olemme lähettäneet soittimia kyliin ja kylien lapset saavat opiskella musiikkia johdollamme. Opimme myös lapsilta heidän laulujaan ja leikkejään, joten kyse on molemminpuolisesta hyödyistä. Ghanan jälkeen olen menossa opettamaan Madridiin Espanjan kesäkurssseille ja sieltä vielä Salzburgin kansainväliselle kesäkurssille. USA:ssa minua odottaa vielä SF:n tasokurssit ennen

koulun alkua. Tahti kuulostaa ehkä hurjalta, mutta tämä on elämää, josta pidän; saan tavata mahtavia kollegoitani ympäri maailmaa, esimerkiksi tänne Suomeen oli ihana tulla tapaamaan Soilia ja muita suomalaisia ystäviäni ja kollegoita.

Millaisia tulevaisuuden haaveita sinulla on?

Haluan jatkaa lasten opettamista niin kauan kuin kehoni vain kestää... Mutta haaveilen myös siitä, että voisin kirjoittaa vielä jonain päivänä kokemuksistani ja ajatuksistani. Tällä hetkellä minulla ei ole siihen aikaa. Olen kuin kävelevä kirjasto, minulla on uskomaton musikaalinen muisti ja luulen, että saan kiittää siitä saamaani korvakuulloon perustuvaa kasvatusta.

Tiina Kekäläinen

Kerro miten innostuit yhdistämään musiikkia ja kuvataidetta työssäsi?

Tiina Kekäläinen.

Kiinnostus lähti liikkeelle oikeastaan jo lapsuudesta. Olin innostunut ilmaisemaan itseäni hyvin monipuolisesti, olin utelias ja kokeilunhaluinen. Minulla on ollut onni, että ensimmäinen opettajani ymmärsi hyödyntää tätä ja sen jälkeen ei myöhempi kouluaikakaan pystynyt tukahduttamaan tätä intoa ja kokonaisvaltaisuutta.

Olen aina ollut hyvin kiinnostunut laajasti ja monipuolisesti asioista. Sen takia minusta ei tullut viulunsoiton-

opettajaa vaikka olin opiskeluissani jo varsin pitkällä. Aloin opiskella lastentarhanopettajaksi vuonna -81 Jyväskylässä. Opiskelin samaan aikaan myös Musiikkitieteenlaitoksella.

Päiväkodista äitiyslomalle jäädessäni vuonna -86 minulle tarjottiin muskariopettajan töitä. Opiskelin työn ohessa Keski-Suomen Konservatoriossa. Opinnot jäivät kesken, kun ajoin kolarin toista lasta odottaessani. Onnekseni sain siitä huolimatta myöhemmin musiikkileikki-

koulunopettajan pätevyyden opiskeltuani yksityisesti puuttuvia aineita.

Muutimme asumaan kahdeksi ja puoleksi vuodeksi Saudi-Arabiaan. Perustin asuinyhteisöömme musiikkileikkikoulun, johon hankin Orff-soittimet.

Kun tulin takaisin Suomeen vuonna -94, perustin oman musiikkileikkikoulun nimeltään Piccolo. Siitä tuli heti monitaiteellinen paikka. Vedin siellä elokuvakerhoa ja pidin myös mm. kuvataideviikonloppuja. Aloin työn ohessa opiskella taidekasvatusta Jyväskylän yliopistossa ja vuorotteluvapaalla sain tehtyä graduni valmiiksi vuonna 2004 aiheesta Moniaistisuus lapsen eheyttä vaalimassa, kuvataide ja Orff-pedagogiikka varhaisiän musiikkikasvatuksessa.

Missä vaiheessa tutustuit Orff-pedagogiaan?

Vuonna -89 olin ensimmäistä kertaa Rytmiseminaarissa ja sitä ennen olin käynyt Haasen eli Harri Setälän kursseilla. Vuonna -95 menin ensimmäisten joukossa juuri perustetuille Tasokursseille. Lopputyöseminaari pidettiin vuonna -98.

Miten yhteistyö museoitten kanssa alkunsa?

Tein jo musiikkileikkikoulu Piccolon aikana yhteistyötä museoitten kanssa. Minulla oli mm. Kuopion taidemuseosta lainassa kiertäviä näyttelyjä, joihin suunnittelin pedagogista toimintaa yhdistämällä eri taiteenalojen ilmaisukeinoja. Taidetta hankin vaikka mistä, sillä muskariryhmän kanssa ei oikein pääse lähtemään minnekään taidenäyt-

telyihin. Tein yhteistyötä yksittäisten taiteilijoiden sekä gallerioiden kanssa. Lainasin heiltä tiettyyn aiheeseen liittyviä teoksia muskariini näyttelyksi ja ne olivat samalla myynnissä seinillä. Teimme myös oravannahkakauppaa: Kissa-aiheisen näyttelyn vastineeksi olin muskarilaisten kanssa esiintymässä gallerian avajaisissa.

Gradun jälkeen kehitin kahden apurahan turvin moniaistisuuteen, toiminnallisuuteen ja taideintegraation pohjautuvan Kulttuurikaruselli-taidekasvatusmallin, josta tein pilottikokeilun Kuopion taidemuseossa vuonna 2006. Sen jälkeen toteutin Kulttuuri-

karuselli-toimintaa Kuopion kulttuuri-laitoksissa. Ensimmäisenä suunnittelin ja toteutin teeman Tuhannen ja yhden yön taikaa, jossa toimittiin löyhästi itämaisen teeman ympärillä: Kaupunginorkesterin ohjelmistoon kuului Rimsky-Korsakovin Scheradzade, johon valmistauduttiin siten, että kiersin pienen orkesterin kanssa päiväkodeissa esittelemässä teoksen tematiikkaa, liikuimme ja kuvitimme teosta kuvataiteen eri tekniikoilla. Taidemuseolla oli näyttely Lentävällä matolla, johon suunnittelin moniaistisen oheismateriaalin. Siitä tehtiin myös kouluja ja päiväkoteja kiertävä pienenäyttely.

KURSSILLA MUKANA ollut pianonsoitonopettaja **Anu Saikko** Helsingistä kertoi kurssin tuoneen hänelle elävästi mieleen Orff-kerhon, jonka toimintaan hän 10-vuotiaana osallistui 60-luvun alussa Suomalaisessa Yhteiskoulussa. Kerhoa veti tuolloin SYK:n musiikinopettaja **Matti Rautio** yhdessä **Liisa Tenkun** kanssa. Kerhossa soitettiin ksylofoneja, tehtiin rytmejä ja liikuttiin. Ryhmä pääsi esiintymään jopa televisioon. Matti Rautio teki urauurtavaa työtä Suomessa sillä hän oli ensimmäisiä musiikinopettajia, joka käytti opeuksissaan Orff-pedagogiikkaa jo en-

nen kuin Orff -Instituutti oli perustettu Salzburgiin. Vuonna 1959 julkaistussa kirjassaan ”Rytmiikasvatus ja koulusoittimet” (Fazer) hän kertoo Orff-pedagogian peruspiirteistä, joita hän käyttää omassa työssään koulussa. Hän kirjoittaa mm. ”Lähtökohtana tulee luonnollisesti olla itse lapsi ja hänen luontainen kehitysprosessinsa.” Päällimmäisenä Anu Saikolle on jäänyt kerhotunneista mieleen tekemisen ilo, joka oli kaiken tekemisen lähtökohtana.

Anu Saikko.

Teatterin ohjelmistossa oli Aladdinin taikalamppu -näytelmä. Teatterista lähti mukaani näyttelijä ja skenografi pitämään työpajoja ja valmistamaan lapsia teatterin esitystä varten. Myös kirjastossa pidettiin aiheeseen liittyviä satutunteja ja kirjanäyttely.

Toteutin ja suunnittelin useita samanlaisia kulttuurilaitosten välisiä yhteistyöprojekteja esim. teemoilla Satua ja totta, Virtaa väreistä ja Metsän siimeksessä.

Mitä sinulle kuuluu tänään, millaisia töitä teet?

Toimin tällä hetkellä yksin maahan tulleiden alaikäisten turvapaikanhakijoiden edustajana. Nuorin edustettavani on 6-vuotias mutta suurin osa heistä on 15 -17 -vuotiaita poikia. Päätehtävä-

ni on valvoa, että lapsen etu toteutuu ja lapsen ääni tulee kuulluksi kaikissa lasta koskevissa asioissa. Tapaan heitä yleensä yksitellen mutta toisinaan myös ryhmänä. Viime viikolla oli kolme ryhmää tutustumassa taidemuseoon. Olen tehnyt pedagogisen toimintapaketin maahanmuuttajien kielenoppimisen tukemiseksi taidemuseo-ympäristössä.

Millaisia haaveita sinulla vielä on, mikä kiinnostaa?

On tietysti monenlaisia haaveita. Uusin juttuni on kirjoittaminen. Sain 2014 vuoden työskentelyapurahan kirjan kirjoittamista varten. Syyskuun alussa ilmestyi lapsille suunnattu taidede- ja tietokirja Taiteilijan matkassa – Juho Rissanen ja taidelokki Hönttiäinen maailmalla. Se kertoo taiteilija Juho

Kurssilla vieraili myös Aino Sibelius (Marika Sampio-Utriainen) kertomassa elämästään säveltäjäestari Jean Sibeliuksen rinnalla.

Rissasesta sadun muodossa. Mukana on pedagoginen osio, jossa tutustutaan Rissasen teoksiin eri taiteenlajien ilmaisukeinoja hyödyntäen. Juho Rissasen elämäkerran käsikirjoitus on jo valmiina ja suunnittelen toista osaa Taiteilijan matkassa -kirjasarjaan.

Blue is the Sea -kurssi vierailulla Pekka Halosen taiteilijakodissa Halosenniemiellä.

Kaikkien aikojen suurin Maailmankylä kokoontui Keurusselällä

LAURA VAINIO

”Upea, mielenkiintoinen, musiikkia ja iloa täynnä oleva Maailmankylän viikko takana! Yli 80-henkinen, 17:sta eri maasta kotoisin oleva huikea joukko jätti jälkensä mieliin ja sydämiin, ja vielä lähtiessäänkin kajauttivat semmoisen kiitoslaulun, että ihokarvat värisevät vieläkin :) Sydämelliset kiitokset JaSeSoi ry hienosta ja loistavasti organisoidusta tapahtumasta!” Näin kommentoi Maailmankylälle ensimmäistä kertaa tilat tarjonnut Hotelli Keurusselkä Facebook-sivullaan. Tapahtuma oli ainutkertainen myös JaSeSoin historiassa, sillä se oli ylivoimaisesti suurin kahdeksastatoista järjestetystä Maailmankylästä.

Jackie ja kurssilaisia Maailmankylän konsertissa

Iltanuotiolla riitti jammaittavaa monen kansallisuuden kohdatessa.

TÄMÄN KESÄN Maailmankylässä pääkouluttajina olivat Jackeline Rago Venezuelasta ja oma Soili Perkiömmme. Lisäksi uutuutena oli San Franciscon Orff-kursseilta kahdelta eri vuosikurs-silta valmistuneet opiskelijat, jotka piti-vät kukin oman pienen opetushetkensä kurssin aikana. Niinpä etelä-amerikka-laisten rytmien ja suomalaisten sointu-ten väliin putkahteli mielenkiintoisia terveisiä useasta eri maasta ja maan-osasta.

Nykyisin Kaliforniassa vaikuttava Jackeline Rago tutustutti kurssilaiset etelä-amerikkalaisen ja venezuelalaisen musiikin rikkauksiin. Jackien taiturillis-ta marakassin ja cuatron soittoa kannat-taa käydä kuuntelemassa myös YouTu-bessa. ”Tuon videon voisi näyttää niille

muskarivanhemmil-le, jotka kysyvät että soitetaanko muska-riissa jotain muutakin kuin marakassia”, totesikin yksi kurs-silaisista hymähtäen. Marakassin soiton lisäksi yksi mieliä mullistava kokemus oli ”quitiplas”-soitto ontoilla bambuput-killä tiiliskiviä vas-ten.

Soili Perkiö joh-datteli kurssilaiset suomalaisen musi-kin saloihin omalla taianomaisella ta-vallaan. Kurssilaiset saivat kokeilla tai-

tojaan yläsävelhuilun puhaltamisessa ja tutustua kanteleen soiton perusteisiin.

Saunatontun sihinä tuli tutuksi ilmiöksi tunneilla sekä iltasaunan lauteilla. Saimme nauttia Soilin taiturillisesta kyvystä luoda ryhmään sellainen luottamus ja turva, että ”kaikki on mahdollista”. Soili esitteli myös makupaloja uudesta pohjoismaisesta yhteistyöprojektista. ”Nordic Lights” on nettipohjainen opetuspaketti, johon kerätään kaikista pohjoismaista pedagogista, opetukseen soveltuvaa materiaalia.

Tällaisessa monen kansallisuuden ja kielten kohtaamisessa musiikin sanaton voima korostuu paremmin kuin koskaan. Yksi liikuttavimmista hetkistä koettiin, kun iltanuotiolle kurssilaisten kanssa musisoimaan saapui Elisa Sepäsen ohjaama Keuruun vastaanottokeskuksen yksinsaapuneiden pakolaispoikien ryhmä. Poikien esittämä haikea rakkauslaulu jätti tuskin yhtään silmälakua kuivaksi.

Keurusselän hotelli tarjosi hyvät

olosuhteet kurssille ja saikin kurssi-paikkana paljon myönteistä palautetta osallistujilta. Paikka onkin jo alustavasti varattu ensi kesän kurssille ja sekä Soili Perkiö että espanjalainen huippupedagogi Polo Valejo ovat varmistaneet tulonsa ensi kesän kurssin kouluttajiksi.

Katso myös Adam Schraftin juttu San Franciscon opiskelijoiden jälleennäkemisestä Maailmankylän yhteydessä ja Wild Card -stipendin saajan Brian Maxwellin kirjoitus kurssikokemuksistaan.

KUVAT YLHÄÄLTÄ ALAS
lj Routen, Maailmankylän
monivuotinen osallistuja.

Soili Perkiö ja San Franciscossa
opiskelleet brasilialaiset musikit
Christiane Ferronato, Thais
Bezerra ja Patricia Oliveira.

Maailmankylä päättyi
laivaretkeen Keuruun kirkolle.

San Francisco students happily reunited in Multia.

Coming Together

Reflections on The World Village Experience

ADAM SCHRAFT (WITH INPUT FROM HELEN POMFRET)

In July 2016, a group of Orff educators from around the world who completed their levels training together in San Francisco, reunited in Finland. Our group, which included people from Brazil, Colombia, United States, England, Germany, Spain (Catalonia) and Finland, was invited to share lessons and reflections on teaching through the Orff process, much in the way that post level III graduates in Finland do. We were hosted by our friend and colleague Sanna Purokuru whose amazing home inspired an atmosphere that was intimate, joyful and magical. Each member of the group shared honestly and openly about their strengths, challenges, growth and aspirations as a teacher through a guided reflective process.

The process was carefully and thoughtfully led by Soili Perkiö and Terhi Oksanen. Collectively, we reaffirmed the many ways in which the Orff process can manifest and invite: storytelling, action without words, vocal sounds, movement, using manipulatives, using images and drawing from the immediate surroundings among others. To be able to reunite from across the globe and share our individual journeys with those that had been with us throughout our Orff levels training was a profoundly powerful and deeply moving experience.

FOLLOWING THIS “Coming Together” weekend, we were then given the opportunity to develop and share our lessons at the XVIII World Village in Keuruu. This felt like a challenging but

exciting proposition as many of us were first time or relatively new presenters. Fortunately, we received a warm, open and spirited welcome from JaSeSoi and the World Village community.

As a presenter, it was interesting for me to consider teaching teachers with different native languages and native language sounds. **Soili Perkiö** skillfully began a workshop by playing with the

hearty sounds of the Finnish language. My friend and colleague **Ilke Alexander** adapted her own workshop to do the same by exploring percussive front of mouth sounds from the Zulu (South Africa) and Setswana (Botswana) languages. I thought about how different languages invite different musical inflections and timbres. In my own workshop I heard amazing vocal sounds with different accents and inflection to represent musical machines.

The participants of world village came with varying degrees of English. As a relatively fast native english speaker, I found myself in the wonderful position of consciously slowing down and carefully measuring my words. The experience drew me closer to the golden Orff approach: to show more than tell and to use as few words as possible to convey a message that cannot be delivered by showing alone. As a participant in other workshops, I observed so many beautiful examples of this which, in turn impacted subsequent versions of my own workshop.

Another consideration in presenting at the World Village was working with participants who had varying levels of

Orff Schulwerk experience. I found this most evident when working with the creative movement sections of my workshop where modeling and highlighting examples of others in the group helped to illustrate movement objectives. I found myself in the familiar role (as I am with my students) of coach and facilitator, offering a simple suggestion here or a prop there to accentuate or grow a movement idea generated by participants. To me, one of the biggest challenges we face as Orff practitioners is to closely observe and carefully listen to the ideas of our students so that we can best support their creative development. Facilitating groups of both mixed ability and varied cultural backgrounds in regard to creative movement was an incredible treat.

As my friends and fellow presenters **Jackie Rago** and **Oriol Ferre** reminded us, it's all about the rhythm. The group is together when the rhythm is together. It was wonderful to see participants finding their rhythm over the course of the world village in such a supportive and joyful environment. We made connections and found similarities across many musical genres and cultures. As I

return home to begin my school year, I am filled with inspiration and new ideas and also a feeling of great validation as a teacher.

When reflecting on our collective experience at World Village, the energy in the San Francisco group was positive, energized and ready for more, with new ideas for further international collaborations being suggested and discussed. Our hope is to build on this sense of 'togetherness' and to continue to develop a network of support, inspiration and sharing. World Village was not an anomaly. It was a resounding affirmation. I know I speak for all my colleagues when I say we are extremely grateful to the Ja Se Soi team, Soili Perkio and our dear friends and colleagues Elisa Seppänen and Helen Pomfret for organizing this incredible opportunity.

Multicultural Encounters and Learning in The World Village

BRIAN MAXWELL

I was greatly honored to be selected as the recipient of the 2016 Wild Card Scholarship. The scholarship is generously provided to one member of the American Orff-Schulwerk Association by JaSeSoi ry, the Orff-Schulwerk Association of Finland, to encourage and enable participation in the JaSeSoi ry International World Village. The participants in this year's World Village came Australia and Brazil, from Iran and Turkey, from the United Arab Emirates and Italy, and from many other countries. We gathered at a secluded resort hotel, Hotelli Keurusselkä, a few hours north of Helsinki, Finland. The hotel sits on the edge of a sparkling, clear lake and is surrounded by a forest of pine and birch trees. The hiking trails were lined with lingonberries, bilberries, and raspberries. Century-old lichen spread around rocky outcroppings and boulders. This idyllic setting was the perfect place for us to set aside other concerns and focus on learning from master teachers, sharing experiences with new friends, and making music.

JACKIE RAGO WAS one of the principal presenters at the World Village. In her sessions, entitled "Orff Goes Latin", she helped us develop our playing technique on maracas, led us through a number of challenging dance steps, and taught some excellent songs of welcome. Her lively cuatro playing added excitement and interest to the original and calypso music she shared with us. In one session, we explored Venezuelan quitiplas. Jackie taught us an exciting, polyrhythmic piece that we performed by covering and uncovering the openings of cut pieces of bamboo tubes as we struck them against the floor. Jackie's warm personality and energetic repertoire filled

participants in her sessions with great joy.

Soili Perkiö was the other principal presenter at the course. Her sessions were entitled "Orff Goes Nordic". In one session, she led us through explorations of "five" that included dance and ball-play in 5/4 meter and introductory lessons on the five-string kantele,

a Finnish zither. In another session, a simple Finnish children's game about a little dog expanded and transformed a number of times, with iterations that explored vocal and body percussion call and response improvisations, movement exploration, and instrumental work. Returning to my room at the close of each day, I tried to outline the sessions she had offered to us. I was astounded each time by the subtle intricacies of what she had planned and delivered. Her teaching process was so incredibly clean, it seemed to be invisible. We were so fully engaged in play that it would have been easy to fail to notice

how intentional each step was and how extremely well-crafted the sessions were. Most striking of all was what an exceptional person Soili is. She is beautifully kind, wonderfully warm, and without conceit or pretension. One day between sessions, JaSeSoi's president **Juuso Kauppinen** described the pillars of Finnish Orff-Schulwerk as being the creative, the artistic, the pedagogic, and the human. Soili Perkiö is the very embodiment of the mastery of these.

In addition to learning from Jackie and Soili, participants in the course also had the opportunity to attend sessions presented by other course participants. One standout among these presenters was **Pati Oliveira** from Brazil. She

taught a beautiful ciranda by embedding it within a story. This, in addition to making the experience quite engaging, provided participants with cultural context for this music and dance. Another standout presenter was **Ilke Alexander** from South Africa. Her gentle, observant, and encouraging nature greatly enhanced her presentation of a Zulu children's song with passing game and a lovely wedding song from Botswana that included movement and body percussion. The international group of presenters provided good exposure to a variety of teaching styles, added to the ideas and repertoire I'll be trying out with my students this year, and ensured that the World Village had a truly international flavor.

The final day of the course included a surprise. Our group took a paddleboat from the hotel dock and crossed the lake to the town of Keuruu. We walked from the port until we came to a beautiful wooden church. As we stepped inside the painted interior, we were delighted to hear the sound of a nyckelharpa and kantele duet coming down from a balcony. Participants quietly looked around the church, then found seats to enjoy the concert. This trip across the blue waters, visit to a tranquil and beautiful space, and gift of beautiful music was the perfect way to say farewell to the World Village and to begin our journeys home.

I am extremely grateful

for the generosity of JaSeSoi. In addition to providing the funding that allowed me to participate in the World Village, it was clear that the members of the organization had taken great care to create an experience that would be powerful and meaningful. I am appreciative of the members of

the American Orff-Schulwerk Association who were involved in the scholarship application and review process. Finally, I am thankful for the warmth and encouraging spirit shared by the wonderful people I encountered at the World Village and to all who contributed to making the course so inspiring and restorative.

PICTURES CLOCKWISE Pati Oliveira was one of the presenters in Keuruu.

"Jasesoi-fanclub": Jofre Gasol, Nancy Linford, Martha Glaze, Adam Schraft and Brian Maxwell.

Quitiplas-rhythms with Jackie Rago.

Albumi

SyysSeSoi terveisiä Järvenpäästä!

1 Lehdet lentää nyt syksy jo on!

2 Musisointia laattaorkesterilla Hanna-Leena Aarnion johdolla.

3 Onnenhetkiä Teija Männistön työpajassa.

4 Anni Pietarila ja mallettijumppaa.

5 Anita Forsblomin työpajassa valmistauduttiin syksyn tuloon ja harjoiteltiin keskittymistä ja vuorovaikutusta.

6 Laura Juvonen ja äänipiiri.

7 Ilontuojat Annika Kukkonen ja Veera Perkola tarjosivat uusia lähestymistapoja klassiseen musiikkiin.

8 Veera Perkola ja Oodi ilolle.

9 Virolaiset Orff-opettajat olivat JaSeSoin vieraina SyysSeSoissa.

10 JaSeSoy ry:n puheenjohtajan valtikka vaihtuu vuonna 2017. Juuli Kammonen valittiin JaSeSoy ry:n uudeksi puheenjohtajaksi. Lämmin kiitos entiselle puheenjohtajalle Juuso Kauppiselle upeista vuosista ja arvokkaasta työstä yhdistyksen hyväksi!

11 Kahvitauolla ehti nauttia syyssäästä; hallituksen onnenhetki.

Kuvat: Suvi Sievilä ja JaSeSoy ry.

Ollaanko tuttuja jo?

Tällä palstalla JaSeSoi Ry:n rivijäsenet esittäytyvät ja kertovat kuulumisiaan

Kaisa Järvelä

Kerro kuka olet, mitä teet ja missä työskentelet?

Olen syntynyt ja kasvanut Kuorevedellä, lastenrunoilija Immi Hellénin kotipaikkakunnalla. Toimin Jämsänjo-kilaakson musiikkiopistossa varhaisiän musiikinopettajana, laulunopettajana ja lapsikuoron johtajana. Opetan laulua myös Jämsän työväenopistossa. Opiskelen työni ohessa Jyväskylän ammatikorkeakoulussa laulupedagogiksi.

Mistä olet saanut innostuksen kipinän musiikin opettamiseen?

Lauloin 4-vuotiaana pikku kyläme kesäjuhliissa mikkiin Sinisiä punaisia ruusunkukkia ja siitä kaikki alkoi. Sitten on esiintymisiä musiikin opintoja ja elämässäni riittänyt. Lopulta ajauin opiskelemaan varhaisiän musiikinopettajaksi. ”Alkujärkytyksen” jälkeen huomasi soveltuvani alalle.

Kuopion konservatorion laulunopettajani Leila Kilpinen oli pedagogi, joka sytytti minussa lopullisen kipinän ja halun laulupedagogiksi. Mutkan kautta toteutan sitä unelmaani nyt. Olen ollut työelämässä kymmenen lukuvuotta. Edelleen herään aamuisin motivoituneena ja innostuneena. Viikoittain saan

todeta, että minulla on maailman paras työ.

Miten Orff-pedagogia näkyy työssäsi?

Ellen olisi ajautunut varhaisiän musiikinopettajaksi, en olisi löytänyt orff-pedagogiikkaa. Teimme varhaisiän musiikinopiskelijoin kanssa vierailun Salzburgin Orff-instituuttiin keväällä 2008. Aloitin Orff-tasokurssit kesällä 2010. Ihmisten kohtaaminen ja huomiointi vaikuttivat minuun suuresti. Tunsin heti, että orff-pedagogia on minun tapani opettaa.

Musiikkileikkikoulun työtavat laulu, loruilu, soitto, liike, kuuntelu ja integrointi ovat oppimisprosessin osia. Oma suhtautumiseni improvisointiin on muuttunut. Siitä on tullut luonteva osa musiikkileikkikoulutuntiani lähes joka kerta ja jokaisessa ikäryhmässä.

Mitkä asiat koet tärkeäksi musiikin opettamisessa?

Minulle tärkeää on vuorovaikutus, oppilaitten aistiminen ja tarvittaessa tuntuun suunnitelmasta poikkeaminen. Musiikkileikkikoulussa tärkeää on tietenkin leikki ja se, että tunneilla soi. Periaatteeni on, että vähemmän puhetta

ja enemmän laulua/soittoa. Tärkeää on myös kokonaisvaltainen kokeminen ja oppiminen, eri aistein koettavat asiat ja yhdessä tekemisen ilo. Musiikin avulla lapset oppivat elämästä, toisista ihmisistä, kunnioittamisesta ja jakamisesta.

Millaisia yhteistoimintamuotoja olet kehittänyt työssäsi tai alueellasi?

Olemme tehneet musiikkileikkikoululaisten kanssa vuosittain vierailuja palvelutaloihin. Näillä vierailuilla vuorovaikutus on ollut suuressa osassa. Lauluoppilaitten kanssa vierailimme viime keväänä sairaalan vuodeostolla ja kiersimme laulamassa ikivihreitä iskelmiä ja kansanlauluja huoneesta huoneeseen. Lapsikuoroni tekee yhteistyötä musiikkiopistomme kantelistien kanssa ja esiintyy yhteisessä kantele- laulumatineassa kerran vuodessa. Viime pääsiäisenä kuoro sai tilaisuuden esiintyä yhdessä Saara Aallon kanssa. Olemme esiintyneet myös yhdessä paikallisten koulujen kuorojen kanssa.

Jokavuotinen koko perheen poikitaiteellinen tapahtuma Satuverstas kokoaa yhteen lastentarhaopettajista, tanssiohjaajista, kuvataiteilijoista, teatteri-ilmaisunohjaajista, muusikoista ja

kirjaston henkilöstöstä koostuvan tiimin, joka suunnittelee kaksipäiväisen ilmaistapahtuman jonkun lastenkirjailijan tuotannon ympärille. Tässä tiimissä olen toiminut jo kymmenen vuoden ajan ja nyt olen tiimin vetäjä.

Millaisia onnistumisen kokemuksia työ on sinulle antanut?

Onnistumisen kokemuksia tulee joka päivä. Ne ovat pieniä asioita, mutta antavat ison ilon. Joka kerta kun lapsi haluaa muskarin jälkeen, koen onnistuneeni. Kun tämä tapahtuu ennen muskarin alkua, tunnen olevani odotettu ja onnistunut musiikin siemenen istuttamisessa. Harrastus on silloin lapselle mieluinen.

Onnistumisen kokemukset asuvat hetkessä. Kun lapsi oppii, muistaa edellisestä viikosta laulun sanat, keksi itse uusia sanoja, vie luovuudellaan prosessia sellaiseen suuntaan, mitä itse en

osannut etukäteen ajatella jne. Työni on täynnä näitä. Saan onnistumisen kokemuksia myös oppiessani itse lapsilta.

Iloitsen suuresti silloin, kun löydän lauluoppilaalleni juuri hänelle sopivan tavan oppia. Iloitsen myös oppilaitteni onnistumisista esiintymistilanteissa.

Miten musiikki vaikuttaa arjessasi muuten?

Mieheni mukaan musiikki on mukana lähes kaikessa valveillaoloaikani ja joskus unissakin. Musiikki vaikuttaa kaikkialla. Olen laulanut Cantare-kuorossa 15 vuotta. Esiinnyn, keikkailen ja järjestän konsertteja satunnaisen säännöllisesti.

Luovuus tarvitsee myös tilaa, rauhaa ja hiljaisuutta. Sitä haen luonnosta ja juoksulenkeiltä. En lenkkeile napit korvissa. Töistä tullessani meillä ei soi heti musiikki.

Mikä sulla soi?

Tällä hetkellä Risto Rappääjä-elokuvien biisit Satuverstas-tapahtumaa varten. Pöydällä odottaa kuuntelua myös Cantare-kuoromme levy, josta työn alla on Gluckin teos De profundis. Teos palautellaan mieliin kuoron 40-juhla-konserttia varten. Viime viikkoina on soinnut paljon klassinen laulumusiikki, kun pohdin tulevan B-kurssitutkintoni ohjelmistoa. Autossa soi mm. Juha Tapio, Santana, Chisu, Frank Sinatra tai Steven's Seagulls – ja tietysti Tuure Kilpeläinen!

Kokouskutsu

JaSeSoi ry:n sääntömääräinen kevätkokous

RytmiSen yhteydessä

pe 17.3.2017 klo 20.15

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Tervetuloa!

JaSeSoi ry:n hallitus

Greetings from AOSA

CARRIE BARNETTE

How did it all begin?

The American Orff-Schulwerk Association AOSA, was founded in Muncie, Indiana on May 11, 1968. Its formation was the result of ten passionate and dedicated music teachers who recognized the value and potential of the Orff Schulwerk music and movement pedagogy developed by **Carl Orff** (1895-1982) and **Gunild Keetman** (1904-1990). The AOSA founders acted in hopes of organizing the excitement that was building for this approach, which was spreading across the country, and to promote its implementation in American music education. Known as the Orff Schulwerk Association (OSA) until 1970, AOSA grew from ten founding members to 332 in its first year. Seven chartered local chapters expanded through the years to more than 96 today, with current membership at approximately 3,300.

How and where does the association work?

AOSA headquarters are in Chagrin Falls, OH, just outside of Cleveland. However, we have more than 100 chapters across the country (in all 50 states) that present workshops and activities. Additionally, we support more than 50 universities and school districts who offer teacher educator training programs based on the AOSA Orff Schulwerk Curriculum.

What kind of activities of the association to organize?

AOSA presents an annual conference. Additionally we endorse teacher educator training courses around the country, charter and assist more than 100 local chapters who present workshops and activities. AOSA also provides scholarships and grants to AOSA members to add instruments to their classrooms, support special projects, and

assist with funding professional development of individual members. AOSA publishes a quarterly, scholarly journal, *The Orff Echo*, as well as a monthly e-journal, *Reverberations*, *Teachers Helping Teachers*, and a monthly e-newsletter, *The AOSA Beat*. All these publications provide materials, lesson ideas, philosophical discussions, and organizational news to AOSA members to support their growth in teaching the Orff Schulwerk approach. Finally, AOSA manages the AOSA website, a premier on-line resource

that provides a plethora of materials including: video workshops, lesson ideas, audio clips, member resources, networking opportunities, diversity materials, advocacy materials, and more.

Are you active internationally and please tell what kind of activities?

AOSA is a member of the Orff Schulwerk Forum. As a member of the forum, we provided membership dues for two other OS Associations as well as our own. We provide reciprocal membership conference registration pricing to members of other international OS associations. We have quite a few members who reside outside the U.S. and provide complimentary membership to the presidents of every OS association who is also a member of the forum.

Does the society around you set any challenges for your work?

The education system in the United States poses major issues for music education in our country. Although music has recently (2016 ESAE Act) been identified by congress as a core subject

to be taught in all public schools in the U. S., funding for such initiatives is lacking. Music educators have many challenges beyond that of a regular classroom teacher because of increased focus on testing results and less time for creativity and exploration in the classroom. Music teachers on average only see students for 30 minutes per week and many AOSA members do not even have a designated room to teach in, being relegated to a cart that goes into the regular classroom. Music education has long had a rocky road in the United States. This continues, but AOSA works alongside other music education organizations like the Organization of American Kodaly Educators, Gordon Institute for Music Learning, Dalcroze Society of America, American Eurhythmics Society, and others, spearheaded by the National Association for Music Education, to promote more respect and support for music education in the classrooms and communities across the U.S.

Would you like to send greetings to The Finnish Orff-Schulwerk Association?

For many years, AOSA has partnered with JaSeSoy to promote international relationships in Orff Schulwerk. Through JaSeSoy participation in AOSA conferences and JaSeSoy offering a scholarship for an AOSA member to attend the World Village, we are continuing our partnership to nurture the value of international collaboration to promote Orff Schulwerk in our country and around the world. AOSA appreciates the ongoing work of the Finnish Orff-Schulwerk Association and looks

forward to continuing to develop our growing partnership.

Kuva: Suvi Sievilä

JaSeSoi Juornal

Pikkusiivet

JaSeSoin kummilapset Pikkusiivet ovat kokoontuneet jo ennen syntymää musisoimaan yhdessä vanhempien ja Elisän ja Soilin kanssa. Kesäisessä tapaamisessa Soilin studiolla 5.6.2016 musisoitiin mm. ämpäreillä ja tanssittiin värillisten lonkeroiden alla.

Taiteilijan matkassa

Tiina Kekäläiseltä on ilmestynyt lapsille suunnattu taide- ja tietokirja taiteilija Juho Rissasesta. Pieni lokinpoika Hönttiäinen seuraa mielenkiinnolla Juhon tekemisiä ja alkaa itsekin taiteilijaksi. Kirjassa sukelletaan kuvataiteen maailmaan riimeillä räpäten, sävyjä soittaen, mielikuvia maalaten, tarinoita tuottaen ja lempeästi liikkuu.

Voit tutustua kirjaan ja tilata sen itsellesi osoitteesta
www.kulttuurikaruselli.fi

Tsunamika

Koskettava musiikinäytelmä Tsunamika, tyttö joka etsi aurinkoa, esitettiin Espoon kulttuurikeskuksen Louhisalissa 8.9.2016. Suomen ensi-ilta oli edellisenä viikonloppuna Kansallisteatterissa ja varsinainen ensiesitys Aurovillen kulttuurikeskuksessa Tamil Nadussa Intiassa 2015. Esitys perustuu intialaisen kalastajakylän naisten keskuudessa syntyneeseen tarinaan, joiden elämään tsunami v. 2004 vaikutti dramaattisesti. Näytelmä kertoo työstä, joka pelastuu tuonpuoleisesta vedenalaisesta maailmasta ja löytää auringon. Esityksen on koonnut ja ohjannut Liisa Isotalo, musiikin säveltänyt Suvi Isotalo. Esiintyjinä Omar Albajare, Anne Naukkarinen ja tarinan kertojana Soili Perkiö. Esitys lähtee kiertämään teattereita ja vastaanottokeskuksia ympäri maata.

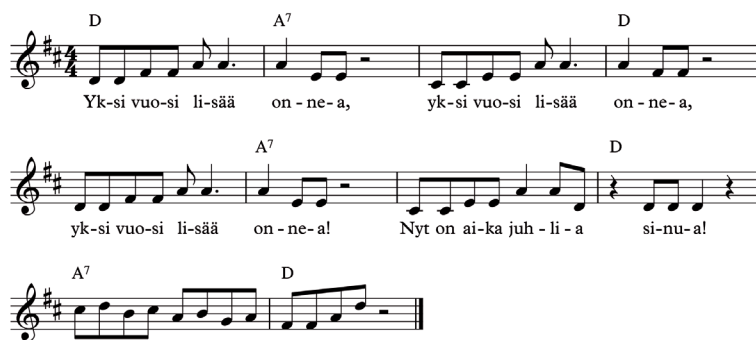
Riemukkaita uusia laululeikkejä Pikku Kakkosen Nallen kanssa

Pikku Kakkosen Nalle -sarjaan liittyvä musiikki on julkaistu CD:llä. Laulujen sanat ovat lastenkirjailija Eppu Nuotion käsialaa, musiikin takana lastenmusiikin konkarit säveltäjä Soili Perkiö ja sovittaja Matti Kallio. Mukana levyllä myös taitava muusikojoukko musisoimassa ja laulamassa. Laulujen melodiat ja sanoitukset jäävät kertakäyttölelmältä mieleen ja niitä on perheen pienimpien helppo laulaa mukana. Materiaalin voit tilata osoitteesta: http://vlmediashop.fi/tuote/nalle_cd/6416415665620

ONNEA!

Eppu Nuotio

Soili Perkiö

JaSeSoi nuotintaa

Pinnan alla

Mira Törmälä

Mira Törmälä

Intro/väliosoitto

9 Am Am Am F F G G

16 C C G/C G/C C C G/C G/C

24 C C G/C G/C C C G/C G/C

32 F F G G Am Am G

39 G F F G G Am Am G G

Ku - ka tie - tää a - vis - taa mi - tä pin - nan al - la a - sus - ta - a. Tum - ma

ve - si liik - kuu kei - nut - taa. Tu - le! Kat - so ve - den - maa - il - maan. Siel - lä

tuu - dit - taa ka - la lap - si - a - n

ve - si - kas vit vaa - n tah - din tun - nis - ta - a.

2. Kuka tietää, aavistaa
Mitä pinnan alla asustaa.
Tumma vesi liikkuu, keinuttaa.
Tule katso vedenmaailmaan.

Rapu saksillaan tietä rakentaa
Oman kodin saa, sinne nukahtaa.

3. Kuka tietää, aavistaa.
Mitä pinnan alla asustaa.
Tumma vesi liikkuu, keinuttaa.
Tule katso vedenmaailmaan.

Sinisimpukkaa, kauniin hohtavaa.
Kuoren sisällä. Ihme on! Elämä!

4. Kuka tietää aavistaa..
Mitä pinnan alla asustaa.
Tumma vesi liikkuu keinuttaa.
Tule! Katso, vedenmaailmaan.

Vesikäärme saa matkan taivaltaa..
Vedenpintaa käy, määränpää ei näy.
Vesi kietoutuu, käärme lumoutuu,
ja sen liikkeet saa veden laulamaan.

Pinnan alla -kappaleen säveltäjä Mira Törmälä osallistui ensimmäiselle Orff-kurssilleen kesäkuussa ja lähettää tämän kappaleen myötä terveiset ja kiitokset kaikille kurssikavereilleen sekä koko JaSeSoin väelle.

Tässä Miran TOP 5 -vinkit Pinnan alla -kappaleeseen:

KESKUSTELUNAIHEITA

- Mitä pinnan alla on, jos vesi on tummaa, eikä sinne oikein kunnolla näe?
- Uskaltaako varpaat laittaa veteen?
- Mitä veden pinnan alla asustaa? Mitä suomen vesistöissä asuu? Entäpä trooppisissa vesissä?

KUUNTELUA

- Silitellään aaltoja toisten selkiin.
- Pötkötellään ison sinisen kankaan alla samalla, kun muut heiluttavat sitä.
- Kankaan päällä voi keinutella yhdessä ryhmän kanssa askarreltuja kaloja.
- Hämärässä voi myös tehdä taskulampun kanssa leikin, jossa osa lapsista on kankaan alla ja uivat kaloina aina siihen suuntaan, josta taskulampun valo loistaa.

INTEGROINTIA

- Tehdään pahvilaatikosta vedenalainen maailma. Maalataan pahvilaatikko sisäpuolelta siniseksi. Täytetään laatikko hiekalla, ja lisätään sinne esim. kiviä ja simpukoita. Askarrellaan kartongista kaloja ja rapuja sekä muita vedessä eläviä olentoja. Vesikasveja voidaan tehdä vaikkapa mehupilleistä ja silkkipaperista.
- Tehdään pahvilaatikosta sellainen, jota lapset saavat koskea ja tunnustella. Laatikon sisustaa ja järjestystä voi vaihdella, ja halutessaan kukin voi siirrellä ja liikuttaa esineitä. Laatikon voi tehdä myös akvaarioksi leikkaamalla toisen sivun laatikosta pois.

DRAAMA

- Tehdään lasten kanssa satu, joka sijoittuu vedenalaiseen maailmaan.
- Esityslavana toimii pahvilaatikko ja lapset saavat esittää sadun askartelemillaan kaloilla. Kaloihin voi teipata kiinni mehupillin, jotta niitä on helppo liikutella.

VESIRUMMUTUSTA

- Mitä aallot kuulostavat esimerkiksi rummuilla soitettuna?
- Miten aallot soivat välillä hiljaa ja välillä voimakkaana? Rummutetaan voimistaen ja hiljentäen äänenvoimakkuutta (crescendo-diminuendo).
- Etsitään yhteinen perussyke, jonka päälle voidaan soittaa ostinorytmi: ta-a/ ta-a/ ta ta / ta-a/ esim. puherytmillä "Aal-to keinuttaa"
- Soitetaan a-osa ostinorytmillä. B-osa tehdään yhdessä aaltoja.
- Lisätään vesiorkesteriin muita soittimia: Mistä muista soittimista saadaan veden ääntä? Miltä rapu kuulostaa? Entäpä veden solina? Etsitään lisää soittimia ja ääniä. Mitä ääniä tilasta löytyy? Entä omasta kehosta?
- Sanarytmittelyä: "Kuka tietää aavistaa?", "Si-ni-sim-puk-ka", "Tas-ku-ra-pu" jne.
- Jokainen saa keksiä oman sanarytmin. Toistetaan kaikuna.

RytmiS 2017

JaSeSoy
ry

17.-19.3.2017, Seurakuntaopisto, Järvenpää

RytmiS on monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava koulutustapahtuma.

Työpajoissa heittäydytään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla.

RytmiS järjestetään 31. kerran ja se soveltuu kaikille musiikkia työssään käyttäville.

Loistavat kouluttajat:

Oriol Ferré Puntos (Katalonia)

Rhythmic and harmonic games
for the music class

Nathan Riki Thomson

Global rhythmic as an inspiration
for composition, improvisation,
communication and creativity

Maija Karhinen-Ilo

Laulan ja liikun - kansanmusiikkia
koko keholle

Hinnat (sisältävät opetuksen ja täysihoidon):

JaSeSoy ry:n jäsenet.	275 €
Muut	299 €
Opiskelijat	240 €

Ilmoittautuminen:

www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Lisätiedot:

johanna.hallikainen@jasesoi.com

Member of the
ORFF-SCHULWERK FORUM
Salzburg

RytmiS 2017 kouluttajat

17.-19.3.2017

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Oriol Ferré Puntos

He took the San Francisco Orff Schulwerk Course (USA) where he obtained the Orff Schulwerk Certification. He graduated in Jazz and Modern Music at the Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

He is currently a teacher in the EMM Miquel Blanch in Castellbisbal, trombone player in the Symphonic Orchestra of Sant Cugat, of the Derumband group and of the Ticotacoteca Company. He is a member of the training commission of the Music Schools Catalan Association (Associació Catalana d'Escoles de Música; ACEM), collaborator of the Orff-Catalunya group and founder and inventor of Harmony-Games.

Rhythmic and Harmonic Games for the Music Class

During the course we will use rhymes, sayings and poems as a base for working on rhythm. We'll also take a look at games and exercises that will allow us to develop motor skills and laterality, as well as methodological suggestions in which we will combine voice, body percussion and our own instruments. We will also consider the use of the mechanic-melodic possibilities of instruments, the use of language as a means for musical development and the body as a musical instrument.

Nathan Riki Thomson

Australian born Nathan Riki Thomson is a double bass player, composer and educator. He can also often be heard playing various western and non-western flutes, as well as African kalimbas. Nathan has collaborated and performed with musicians from many parts of the world, with a special interest in Africa, where he lived and worked with traditional musicians for five years.

During his time in Tanzania, Nathan established a series of arts based community projects and was a student of master musician Dr. Hukwe Zawose. Nathan was born and raised in Australia where he completed undergraduate studies at the Queensland Conservatorium of Music, followed by postgraduate and master's studies at Sibelius Academy and the Guildhall School of Music & Drama in London. He served as a core member of the acclaimed Antonio Forcione Quartet, touring extensively with the group internationally for 10 years. Nathan is currently a member of several bands, including Ilkka Heinonen Trio, Ilmonen / Adewale / Thomson, and Mari Kalkun and Runorun.

Nathan is featured on numerous CD and DVD releases and his debut album 'Under Ubi's Tree' was released on the UK label NAIM. He was a Lecturer at the Guildhall School of Music & Drama in London for 10 years and works on community and education projects for many organizations. Nathan has been involved in researching trans-cultural arts practice for the Guildhall and has designed several innovative projects for the British Council in Africa and The Philippines, with a focus on collaboration between musicians from different cultures. Some of his most recent projects involve working in collaboration with refugee musicians in Finland.

Finland is his new home, where he is currently Lecturer and programme leader for Global Music studies at Sibelius Academy, University of the Arts Helsinki.

Global rhythmic as an inspiration for composition, improvisation, communication and creativity

Taking Global rhythmic material as a source of inspiration, this workshop will guide you through a series of techniques for feeling rhythm in the body and creating new music through exercises focusing on intercultural communication, interaction, collaboration and co-creation.

Maija Karhinen-Ilo

Maija Karhinen-Ilo on kansanmuusikko ja pedagogi. Hän työskentelee Käpylän musiikkiopistossa kansanmusiikkilinjasta vastaavana apulaisrehtorina ja esiintyy mm. Freija-yhtyeen riveissä. Hän valmistuu syksyllä 2016 musiikin tohtoriksi aiheinaan balladit ja monitaiteinen muusikkous.

Laulun ja liikun

Työpajassa haetaan äänen ja liikkeen yhteyttä kansanomaisten laulujen ja tanssien kautta. Lähtökohdat ovat perinteessä ja sen soveltamisessa sekä äänen ja liikkeen henkilökohtaisessa ja kollektiivisessä kokemisessa.

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

Yleistä

- vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys
- perustettu vuonna 1993 jatkamaan Musisoi ry:n vuonna 1985 aloittamaa musiikkikasvatustyötä
- edistää ja seuraa Orff-pedagogista musiikkikasvatusta Suomessa Orff-Schulwerk Forum Salzburgin valtuuttamana
- järjestää koulutuksia, joiden tarkoituksena on tukea osallistujan omaa pedagogista kasvua, hyvinvointia ja työssä jaksamista

Jäsenyys yhdistyksessä

- jäseniksi voivat liittyä kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet henkilöt ja yhteisöt
- jäseniä yhdistää kiinnostus Orff-pedagogiikkaan ja sen tarjoaman luovan kasvatuskäytännön soveltaminen musiikkikasvatustyössä

Hallinto

- päätösvaltaa käyttää sääntömääräiset vuosikokoukset
- hallitus (7-12 jäsentä) sekä puheenjohtaja valitaan syyskokouksessa kahdeksi vuodeksi kerrallaan

Puheenjohtaja

Juuso Kauppinen (juuso.kauppinen@jasesoi.com)

Muu hallitus

etunimi.sukunimi@jasesoi.com

Taphtumat

RytmiS

Monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppukurssi, jonka työpajoissa heittäydytään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma – Orff-kurssit I - II - III – lopputyöseminaari

Musiikkipedagoginen, opintojaksolta toiselle etenevä ja syvenevä koulutuskokonaisuus, jossa syvennytään Orff-pedagogisen lähestymistavan kautta musiikkikasvatukseen. Koulutuksen viimeinen jakso on pedagogista kasvua reflektoiva lopputyöseminaari. Koulutuksen laajuus on 20 opintopistettä.

Mitä tehdä musatunneilla!

2-3 päivää kestävä kurssi, joka täydentää JaSeSoin muita kursseja. Kurssilla on vuosittain vaihtuva sisältö, jonka lähtökohtana on tietty pedagoginen ja/tai musiikillinen näkökulma.

International World Village – Maailmankylä

Luonnonläheinen ja yhteisöllinen matka opettajuuteen.

SyysSeSoi

Jäsenille ilmainen koulutustapahtuma, joka kokoaa jäsenistön vuosikokoukseen. Tarjoaa jäsenistölleen mahdollisuuden toimia kouluttajana.

Soittajaiset

2-3 kertaa vuodessa on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen. Tapahtuma pyritään järjestämään maksuttomana jäsenpalveluna.

Kansainvälinen toiminta

- toimii yhteistyössä Carl Orff -säätiön ja Orff-Instituutin kanssa
- on yhteydessä muiden Orff-yhdistysten kanssa mm. osallistumalla vuosittaiseen kansainväliseen Orff Forum
- tapaamiseen Salzburgissa ja USA:n Orff-yhdistyksen AOSA:n tapahtumaan
- on mukana yhteispohjoismaisessa Nordic Light -hankeessa.

Tiedotus

- julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää JaSeSoi Journal -lehteä
- jäsenistöä tiedotetaan sähköpostitse, nettisivuilla sekä sosiaalisessa mediassa
- ylläpitää www.jasesoi.org -kotisivuja ja tiedottaa toiminnastaan kasvatus- ja musiikkialan eri oppilaitoksia.

Soittimisto

- omaan koulutuskäyttöön laaja Orff-soittimisto.

Jäsenpalvelut

- koulutuslennuksen RytmiSestä
- koulutuslennuksen Musiikkipedagogiikan koulutusohjelmasta
- koulutuslennuksen Maailmankylästä
- ilmaisen koulutuksen SyysSeSoissa
- ilmaisen koulutuksen Soittajaisissa
- JaSeSoi Journal -jäsenlehden kahdesti vuodessa
- Orff-käsikirjaston käyttöoikeuden
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- kansainvälisiä yhteyksiä
- koulutuskalenterin, jossa on alan kotimaisia ja kansainvälisiä kursseja

Koulutuksia kaikille musiikin parissa työskenteleville

Muutokset mahdollisia. Seuraa tiedotusta yhdistyksen nettisivulla www.jasesoi.org, Facebook-sivulla ja -ryhmässä.

Member of the
ORFF-SCHULWERK FORUM
Salzburg